

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

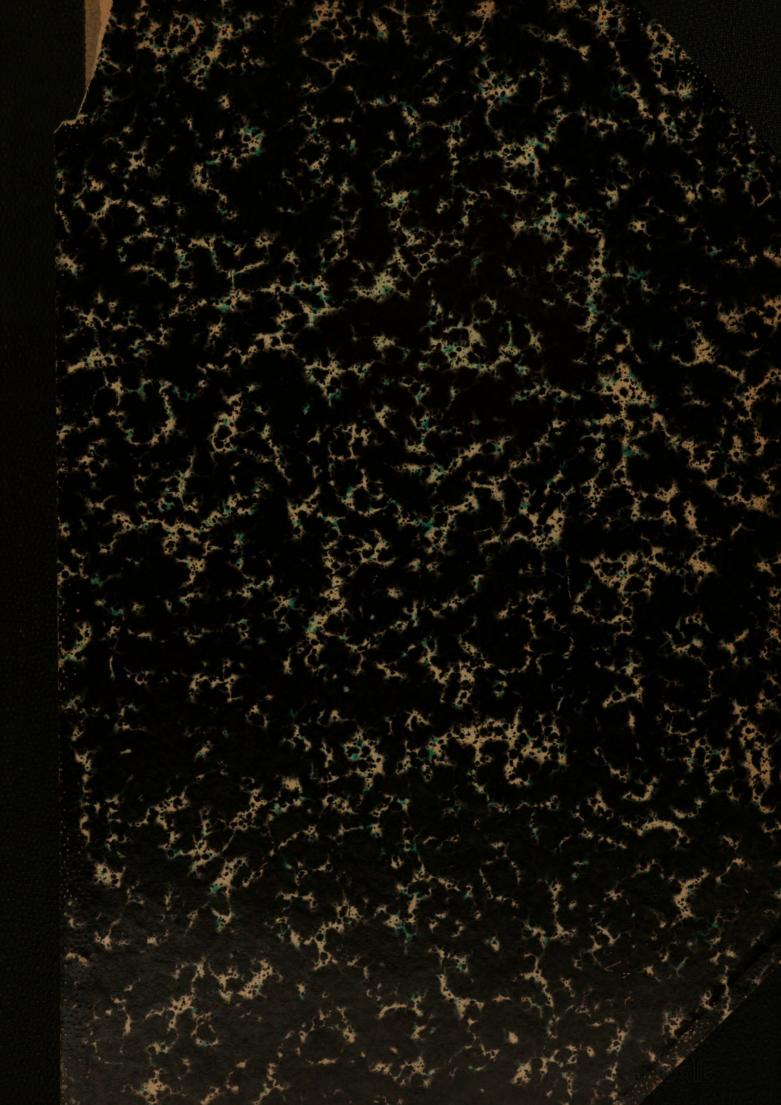
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

R1214 G. FARLOW

•

.

DE NONNULLIS DE SMIDIACEIS

NOVIS VEL MINUS COGNITIS,

QUAE IN POLONIA INVENTAE SUNT

SCRIPSIT

M. RACIBORSKI.

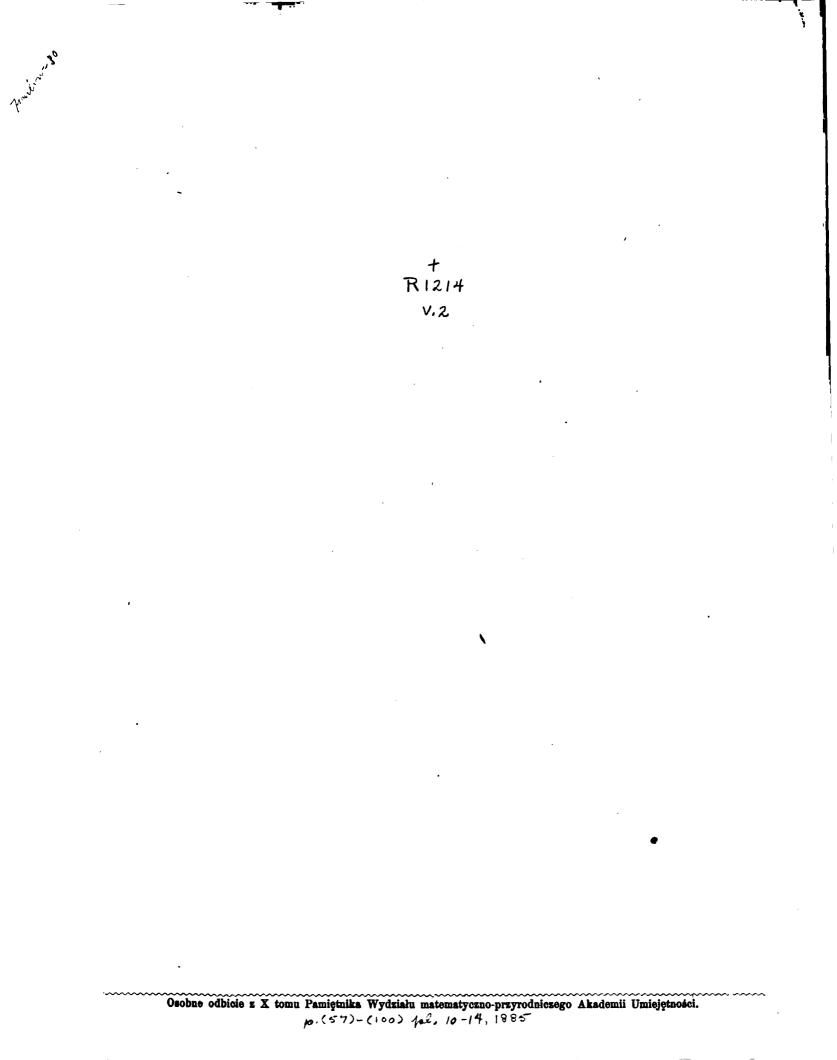

W KRAKOWIE,

W D B U K A R N I U N I W E B S Y T E T U J A G I E L L O N S K I E G O pod tymcz. zarządem Bolesława Dembowskiego.

1885.

PODAŁ

M. RACIBORSKI.

(Tablica X-XIV).

DE NONNULLIS

DESMIDIACEIS

novis vel minus cognitis,

quae in Polonia inventae sunt,

SCRIPSIT

M. RACIBORSKI.

Cum tabulis V.

Desmidyje polskie badane były dotychczas bardzo mało. Jedynie na Śląsku kilku niemieckich florystów (F. COHN, HILSE, KIRCHNEB) robiło gruntowniejsze nad nimi poszukiwania. W Polsce kongresowéj znaleźli pp. CYBULSKI i ŁOPOTT zaledwie kilkanaście gatunków. Z Galicyi poznaliśmy ich nieco więcéj. Natomiast Pokucie, Podole, Wołyń, Litwa pod tym względem nie były jeszcze badane.

Zapełnienie téj obszérnéj luki jest z kilku względów dla nauki nader pożądane. Raz zyskalibyśmy przez to pewne dane dla znajomości geograficznego rozsiedlenia się glonów, co do którego ze sprzecznemi spotykamy się wieściami; powtóre dojśćbyśmy musieli do ciekawych wyników, ze względu na teoryję przemiany gatunków. Zdaje się bowiem, że desmidyje są jedną z tych grup ustrojowych, które bardzo łatwo ulegają rozlicznym zmianom. Zbadanie jakości tych zmian, wyśledzenie, o ile to możliwe, ich przyczyn fizycznych jest zadaniem, którego spełnienie bogate wydać musi dla biologii owoce. A wątpię czy istnieje druga grupa ustrojów, któraby tak wielkie przedstawiała dla badacza ułatwienia. Prosta budowa morfologiczna, brak zawiłości w historyi rozwoju, łatwość badań mikroskopowych są zaletami, których wartość ocenić musi każdy biolog.

Takiemi powodowany myślami postanowiłem badać desmidyje wód polskich. W roku ubiegłym wydrukowana rozprawa (Desmidyje okolic Krakowa. Sprawozdania Komisyi fizyjograficznéj. Tom XIX) była wynikiem badań w okolicy Krakowa przedsięwziętych. Praca niniejsza jest po części jéj uzupełnieniem. Podaję w niéj opisy nowych gatunków i odmian. Materyjału dostarczyły mi głównie stawy i bagna okolic Krakowa. Niektóre formy górskie zebrałem pod-

(1)

czas trzechdniowéj wycieczki w Tatry, uskutecznionéj we Wrześniu 1884 r. Zbadałem nadto słoik z wodą i mułem jeziora Sędzińskiego (w powiecie Gostyńskim) dany mi z prośbą o przeszukanie przez Dra A. ZALEWSKIEGO i znalazłem w nim wiele ciekawych odmian. Te wszystkie opisuję niżej.

Ponieważ dotychczas nie ma żadnego monograficznego opracowania desmidyjów, przeto badacz z trudnością tylko oryjentować się może wśród mnóstwa drobnych prac florystycznych, z których każda mniejsze lub większe przyczynki do systematyki desmidyjów zawiéra. Z takiemi pracami, zwłaszcza dawniejszych autorów, nie zawsze łatwo dojść do ładu, niekompletne bowiem rysunki i niedokładne opisy są często wszystkiém, co o wielu gatunkach wiemy. To jest przyczyną wielkiego zamięszania, jakiego usunąć w zupełności nie zdołali nawet tacy znawcy téj grupy, jak LUNDELL lub NORDSTEDT.

Dla tego podciągnąć musiałem wiele spostrzeżeń dawniejszych autorów krytyce, a stanowisko systematyczne niektórych odmian i gatunków zmienić. Czyniłem to jednak tylko o tyle, o ile konieczna wymagała tego potrzeba, wszystkie bowiem sprzeczności usunąć, a trudności rozświetlić może tylko monograficzne opracowanie. Z tego powodu wstrzymywałem się z krytyką w wielu takich miejscach, które koniecznie jéj się domagały, dla tego pozostawiłem systematykę rodzajową desmidyjów nietkniętą. Chociaż bowiem mamy dosyć spostrzeżeń, aby podwaliny dzisiejszéj systematyki desmidyjów zburzyć, to jednak mamy ich za mało jeszcze, aby na ich podstawie zbudować system trwalszy, naturze bardziéj odpowiadający. Dowodem praca J. KLEBSA.

Kraków 15 Lutego 1885.

DESMIDIACEAE Kütz.

Cylindrocystis Menegh.

(Cenni sulla organ. p. 5 et 26; char. emend. de BARY Untersuch. über d. Conjugaten p. 74).

Cyl. tatrica nov. sp. Tab. V. Fg. 8. a, b, c, d.

C. parva, cylindrica, diametro duplo longior, medio non constricta, apicibus late rotundatis; a vertice visa perfecte cylindrica. Membrana achroa, glabra.

Zygospora simplex, oblongo hexagona, medio parum vel indistincte angustata; diametro duplo longior; a vertice visa perfecte cylindrica; membrana crassa, laevis.

Long. cell. $19 - 22 \mu$. Lat. cell. $9.2 - 10.5 \mu$. Long. zygosp. $15 - 17 \mu$. Lat. et crass. zygosp. 8μ .

Hab. prope "Siklawa" in montibus Tatricis.

Opisany wyżćj gatunek napotykałem obficie między mchami, zwilżanémi rozpryskującą się w pianę wodą Siklawy. Łączniki nie są rzadkie. Od innych gatunków rodzaju *Cylindrocystis* Men. odróżnia się łatwo zygosporami, jedynemi w swoim rodzaju, a nadto drobnemi komórkami rostowemi.

Ponium (Bréb.) de Bary.

(BRÉB. in RALFS Brit. Desm. p. 148 mut. char.; de BABY Conjug. p. 73).

Pen. margaritaceum (Ehrbg.) Bréb.

var. punctatum Ralfs (Brit. Desm. p. 149. Tab. XXV. Fg. 1 d - f).

Digitized by Google

forma longior.

Diametro 11 — 12plo longior, medio non constrictum, longitudinaliter subgranulatostriatum.

Long. $212 - 240 \mu$; Lat. $18 - 19 \mu$.

Hab. in "Zakrzówek" prope Cracoviam.

Penium margaritaceum należy do bardzo zmiennych gatunków. Wykazują to dostatecznie rysunki RALFSA, a nadewszystko spostrzeżenia KLEBSA (Ueb. die Formen einiger Gatt. der Desmid. Ostpreussens. p. 21–23. Tab. II. Fg. 18 a. b. c.). Atoli z podziałem KLEBSA zgodzić się nie można. Forma wyżej opisana najbardziej zbliża się do odmiany b) elongatum Klebs β. 3. Pen. blandum nov. sp.

Penium Brébissonii? Raciborski. (Desmidyje okolic Krakowa p. 6. Tab I. Fig. 1). P. parvum, 2¹/₂ — 3plo longius quam latum, subcylindricum, medio non constrictum, apicibus late rotundatis. Membrana achroa, glabra.

Zygospora simplex, rectangularis, apicibus et lateribus concavis angulis obtusis; a latere visa oblongo-hexagona, lateribus concavis, angulis rotundato obtusis; a vertice visa late elliptica, apicibus paullo productis. Membrana crassa, laevis, semicellulis residuis.

> Long. cell. 29 — 36 μ . Lat. cell. 12 μ . Long. zygosp. 28 — 31 μ . Lat. zyg. in apic. 23 — 24 μ . Lat. zyg. in med. 19 μ . Crass. zygosp. 16 — 20 μ . Crass. zygosp. in med. 14 μ .

Hab. in "Bagno" prope Jaworzno.

Grupa rodzaju Penium, do któréj powyższy gatunek należy, niezwykle nastręcza systematykowi trudności. Jedną z najważniejszych jest wielka zmienność, tak wielkości komórek rostowych, jak i ich kształtu. Tej zawdzięcza jeden z pokrewnych gatunków swe miano P. polymorphum Perty. Nadto należące tu gatunki okazują wielką rozmaitość w sposobie tworzenia nasion, t. j. zygospor, a jeszcze większą w kształcie tychże. Zdarzają się przypadki, że gatunki jedynie na podstawie sposobu owocowania oznaczyć można (Cylindrocystis, Penium), lub téż jedynie na podstawie kształtu zygospor; zjawisko, które prawdopodobnie i u innych rodzajów desmidyjów ma miejsce (ARCHEB). Do takich gatunków należy opisany wyżej, którego główną cechą są zygospory. Komórki rostowe nie wystarczają do wyróżnienia go od pokrewnych P. Jenneri, P. didymocarpum etc. Natomiast kształt łączników jest decydujący. Wskazuje on na pokrewieństwo z Cylindrocystis Brébissonii z jednéj, a z Penium phymatosporum Nordst. z drugiéj strony. Zewnętrzném podobieństwem kierowany, zaliczyłem go w méj cytowanéj wyżej pracy do grupy Cyl. Brébissonii. Dokładniejsze atoli zbadanie przekonało mnie o niesłuszności tego przypuszczenia. Sposób tworzenia nasion, nie w obrębie macierzystych komórek, ale między niemi cechuje Penium. Z gatunków tego rodzaju podobnych zygospor nie posiada żaden. Najbardziej zbliżone są łączniki P. phymatosporum Nordstedt (Desmidieae et Oedogoniae in Italia et Tyrolia collectae p. 26. Tab. XII. fig. 1.). Atoli i podobieństwo z gat. Cyl. Brébissonii jest mimo znacznych różnic niezaprzeczone.

Pen. minutum (Ralfs) Cleve (Bidrag. pag. 493).

a). gracile Wille (Bidrag til kundsk. om Norges Ferskvandsalger p. 51. Tab. II. Fig. 33). P. gracillimum, 12 - plo longius quam latum, basi semicellularum non tumida, semicellulae exacte cylindricae.

Long. 114 µ.; Lat. 9 µ.

Hab. in Haabol (Wille l. c.).

b). minor Raciborski.

(4)

P. exacte cylindricum, 6-7-plo longius quam latum, medio distincte constrictum, basi semicellularum non tumida.

Hab. in Tinecia.

c). major Lundell. (De Desm. Sueciae p. 87).

Docidium minutum Bulnheim. (Beiträge zur Flora der Desmidieen Sachsens. I. Hedwigia Bd. 2. p. 51. Tab. IX. Fg. 4).

Quindecies — vicies longius quam latum, basi semicellularum paullo tumida, semicellulae exacte cylindricae.

Long. 170 – 270 μ ; lat. 12 – 18 μ . (Lundell. l. c.).

d). genuinum Raciborski. Tab. V. Fig. 11.

Docidium minutum Ralfs. (Brit. Desm. pag. 158. Tab. XXVI. Fig. 5).

P. subcylindricum, diametro $4^{1/2} - 7$ longius, ad apices obtusissimos (latissime truncato - rotundatos) parum attenuatum, medio leviter constrictum.

Long. 114 μ ; lat. 15 μ . (Ralfs. l. c.).

Hab. in "Borek falęcki" prope Cracoviam :

Long. 50 μ ; - 57 μ ; - 57 μ ; - 60 μ ; - 62 μ ; - 70 μ . Lat. 11.8 μ ; - 9.8 μ ; - 11 μ ; - 11.8 μ ; - 10 μ ; - 11.8 μ . Lat. apic. 6.5 - 7.5 μ .

Hab. in Szczakowa:

· Long. 78 μ.; - lat. 9 μ.; - lat. apic. 5 μ.

e). alpinum Raciborski.

P. subcylindricum, 8—11 longius quam latum, ad apices obtusissimos (latissime truncato - rotundatos) parum attenuatum, medio leviter constrictum.

> Long. 81 μ .; 89 μ .; 91 μ .; 96 μ .; 103 μ . Lat. 10.5 μ .; 10 μ .; 10 μ .; 10.5 μ .; 9.5 μ . Lat. apic. 7.8 — 8 μ .

Hab. in "Smreczynowy stawek" (Tatra).

f). tumidum (Wille l. c.).

P. fere 5-plo longius quam latum semicellulis tumidis.

Hab. in Haabol (Wille l. c.).

Penium (Docidium?) polonicum nov. sp. Tab. V. Fg. 12.

P. elongatum, gracile, fusi formi — cylindricum, diametro 10—11 - plo longius, medio parum constrictum. Semicellulae basi paullo tumidae, ad apices truncatos sensim attenuatae, sub apicibus magis angustatae. Membrana tenuis, achroa, glabra.

> Long. 104; 115; 120 μ. Lat. 10.5; 11; 11 μ. Lat. isthmi 9.5 μ. Lat. apic. 3.5 μ.

Hab. prope "Smreczynowy stawek" (Tatra).

(5)

Gatunek do *P. minutum* najbardziéj zbliżony, ale dostatecznie różny. Główną cechą jest kształt komórek, ku wiérzchołkom zwężonych łagodnie, a w niewielkiéj od tychże odległości mocniéj zwężonych. Gdy u nasady są komórki około 11 μ , w wiérzchołkach 3.5 μ grube, to na 5 μ przed końcem grubość ich wynosi 6 μ . Z tego powodu kontur półkomórek jest ku wiérzchołkowi wyraźnie płasko-łukowaty. Sam wąski koniec jest równo ucięty, niekiedy nawet lekko wklęsły. Zwężenie środkowe niewybitne, natomiast półkomórki u nasady niskiém pierścieniowém wypukleniem opatrzone. Wypuklenie to nie jest bardzo wyraźne, i jak cała błona gładkie i równe. Banieczek z ciałkami ruchomemi brak

Jeżeli łatwo gatunek powyższy nacechować i od pokrewnych wyróżnić można, to wiele trudniejszą jest rzeczą wykazanie rodzaju, do którego należeć powinien. Wątpliwość dotyczy rodzajów Penium i Docidium. Już P. minu um podobne sprawiało trudności, dzięki jednak szczęśliwemu odgraniczeniu rodzaju Docidium przez Lundella trudności usunięte zostały. Inaczéj z gatunkiem powyższym. Trzymając się atoli dosłownego brzmienia zmienionej przez Lundella (De Desmidiaceis p. 88) diagnozy rodzajowej Docidium ("basi ipsa semicellularum inflata, longitudinaliter plicata"), z rodzaju tego P. polonicum wyłączyć musimy. Z drugiej strony umieszczając go w rodzaju Penium, diagnozę tego ostatniego nadmiernie rozszérzamy. Spostrzegł to juž JACOBSEN (Apercu systématique et critique sur les Desmidiacées du Danemark p. 162). który, o ile to z niedokładnych, opisu i wymiarów pozbawionych, rysunków (l. c. Tab. VII. Fg. 9) wnosić można, przez nazwę Docidium minutum rozumiał gatunek do P. polonicum bardzo zbliżony, jeżeli nie identyczny. Pozostawałoby wcielić ten gatunek do rodzaju Calocylindrus w rozumieniu O. KIRCHNERA, atoli ten rodzaj tak małą przedstawia wartość systematyczną, tak mało zważa na genetyczne, a nawet morfologiczne, pokrewieństwo, że za najstosowniejsze uważam zupelne jego zaniechanie. Pozostaje Pcnium i Cosmarium, a rzeczą jest smaku, do którego z tych dwu, skrajne grupy jednego szeregu obejmujących, rodzajów tatrzański gatunek wcielić.

Spirotaenia Bréb.

(In RALFS Brit. Desm. pag. 178).

Sp. condensata Bréb. (l. c.).

Long. 80 — 108 μ. Lat. 15 — 15·8 μ.

Hab. in Zakopane.

Long. 183 — 240 μ. Lat. 21.5 — 23 μ.

Hab. in Tinecia.

Closterium Nitsch.

(Beitrag zur Infusorienkunde pag. 60 et 67, sec. Aut.).

Cl. obtusum Bréb. (Listé p. 154, Tab. II. Fig. 46). a). minor nov. var.

Ĺ

Cl. obtusum Lundell. (De Desmidiaceis p. 77). Cl. diametro 5 — 12 longius.

> Long. 26, 29, 38, 41, 60 μ . Lat. 5 . . . 5 μ .

Moczarki między Czerwonym wiérchem a Tomanową w Tatrach.

b). major nov. var.

Cl. obtusum Rabenhorst. (Flora eur. alg. p. 124). "Diametro 3—7 - plo longius".

Lat. $\frac{1}{250} - \frac{1}{222}''' = 9 - 10 \mu$.

Ci. pussillum Hantsch. (in Rabenhorst Alg. Nr. 1008). a). *minor*.

Cl. pusillum Rabenhorst. (Flor. eur. alg. p. 125).

Lat. (Rabh. l. c.) $\frac{1}{282} - \frac{1}{226}''' = 8 - 10 \mu$.

b). major. Tab. III. Fig. ?

"Cl. exiguum, laeve, non perfecte cylindricum, a medio in utrumque finem paullum attenuatum, leviter curvatum", apicibus plano rotundatis, locello distincto corpuscula mobilia 4—5 includente.

> Long. 86 μ.; Lat. 13 μ. Lat. apic. 6.5 μ.; Diam. locell. 5 μ.

Tatry. Moczary w dolinie stawów Gasienicowych.

Gatunek powyższy jest podobnie jak poprzedni rzadkim Nowikiem. Mimo to zauważono w jego obrębie odmiany. KLEBS w swéj cennéj pracy (l. c.) opisuje i rysuje (Tab. I. fig. ?) *Closterium pusillum* (Tab. I. Fig. 2, c.) oraz *C. obtusum* (Fig. 2 a, b.), które w jeden łączy gatunek. Atoli jego rysunki nie odpowiadają formom typowym, a *Cl. obtusum* KLEBSA zbliża się najbardziej do *Cl. calosporum* lub *C. paradoxum*.

Cl. rostratum Ehrenbg.

Long. cell. = 187 μ ; lat. cell. = 16 μ . Long. zygosp. = 52 μ .; lat. zygosp. = 32 μ .

Hab. in Młoszowa prope Cracoviam 18 483.

Cl. striolatum Ehrbg.

Long. cell. 244-260 µ.; diam. zygosp. 55-59 µ.

Hab. in "Wola Duchacka" prope Cracoviam.

Cl. directum Archer. (Description 1862 p. 249, Tab. XII, fig. 23-24.

Long. 250-270 µ.; lat. 13 µ.; lat. apic. 12 µ.

Hab. in "Smreczynowy stawek". (Tatra).

RABENHORST (fl. eur. alg.) podaje inne wymiary, mianowicie grubość większą ($^{1}/_{126}$ ^{'''} = 18 µ.), natomiast stosunek długości do szérokości znacznie mniejszy, bo jak (14—16): 1, gdy u okazów tatrzańskich wynosi on około 20: 1. Gdy atoli u Nowików stosunek długości do grubości znacznym ulega wahaniom, nie można odróżniać naszego *Cl. directum* od gatunku przez Archera i RABENHORSTA opisanego. Natomiast *Cl. directum* Klebs. (l. c. p. 16. Tab. II. Fig. 17), wcale tutaj nie należy.

いたから、「ないの」のないないないないないであるのである

「「「「「「」」」」

Hyalotheca Ehrenbg.

H. mucosa (Mert.) Ehrbg.

a) Ralfsii. Cellulis acque longis ac latis, lateribus rectis. Hyalotheca mucosa Ralfs. (Brit. Desm. Tab. 1. Fig. 2).

b) Delpontei. Lateribus paulo convexis.

Mixotaenium armillare Delponte. (p. 62-63. Tab. 1. Fig. 13-19).

Hab. in fossis prope Ciężkowice.

H. dissiliens (Smith.) Breb. (in Ralfs Brit. Desm. p. 51. Nr. 1).

var. tatrica Tab. V. Fig. 5.

H. fasciis brevibus, nudis (vagina mucosa carens); cellulis elliptico - quadrangularibus, fere aeque longis ac latis, medio distincte constrictis. Semicellulae diametro duplo longiores, lateribus convexis.

a. circularis. Semicellulae a vertice visae distincte circulares.

1) Membrana laevis.

2) Membrana indistincte punctata.

β. bidentula. Semicellulae a vertice, visae circulares, utrimque papilla parva instructae.

1) Membrana laevis

2) Membrana indistincte punctata.

Long. cell. 17 — 21 μ .; plerumque 19 μ .

Lat. cell. 16 — 19 μ ; plerumque 17 μ .

Nie rzadko w moczarkach koło Toporowego stawu w Tatrach.

Grupa nitkowatych desmidyjów obejmuje formy nasuwające systematykowi trudności nie możliwe do usunięcia. Nadzwyczajna zmienność postaci, wraz z obecnością najróżnorodniejszych form przejściowych uniemożliwiają do dziś dnia uporządkowanie odmian, gatunków, a nawet rodzajów. *Hyalotheca dissiliens* należy do najbardziej zmiennych gatunków tej grupy. Zmiany, jakim podlega, dają się uporządkować i ująć w pewne szeregi i tak:

A. Zmiennym jest górny widok komórki. Począwszy od form zupełnie okrągłych, na podstawie których utworzono pojęcie rodzaju Hyalotheca, mamy wszelkie przejścia do formy quadridentula Nordst. cztérema ząbkami uzbrojonéj. Ulega więc zmianie charakter u innych form (Staurastrum, Cosmarium) dostarczający cech rodzajowych. Jak dalece cecha powyższa jest zmienną wskazują okazy, których jedna połówka inaczéj jest zbudowaną aniżeli druga. Nordstedt wspomina (Desm. Ital.) o formie $tri \times quadridentula$ (forma mixta Nordst.), w Krakowskiém można często znależć formy, z których jedna połówka do formy bidentula należy, inna dokładnie jest kulistą (forma circularis \times bidentula).

B. Zmiennym jest widok główny komórki i to głównie w dwu kierunkach:

- 1) Począwszy od form dokładnie obłych, aż do (jak var. tatrica) nieco beczułkowatych.
- 2) Od form bardzo mało wciętych do (var. tatrica) głęboko i wyraźnie przewężonych.

C. Zmienną jest budowa błony, która jest:

1) cienką i delikatną albo grubą i tęgą;

1

١đ.,

Street and

2) gładką lub punktowaną, w ostatnim przypadku ulega zmianom gęstość i wyrazistość punktowatych zgrubień.

D. Znacznym ulega zmianom wielkość komórek, a mianowicie ich długość i szérokość. Zmienność wymiarów łączników jest zapewne mechaniczném następstwem zmiennéj wielkości komórek. WILLE (Algae Novae Semliae p. 61) oraz DELPONTE (Sp. Desm. subalp.) odróżniali na téj podstawie formy. Mimo rozległych badań nie mogę orzec, jaką wartość systematyczną posiadają wymiary komórek w tym gatunku. Cyfry, zebrane w tym celu, zestawiam niżéj.

- a). Formae genuinae Nordstedt. (Norges Desm. p. 48) = formae circulares Jacobsen.
 - Forma z Dąbrowy. Long. cell. 12 μ. Long. zygosp. 14[.]5. Lat. cell. 15 μ. Lat. zygosp. 13 μ.
 - 2) Forma RALFSA (Tab. 1). Long. cell. 12-19 µ.

Lat. cell. 19-30 µ. Diametr. zygosp. 30 µ.

- 3) Forma Willego (l. c.). Long. cell. 20 μ ; Lat. cell. 32-39 μ .
- 4) H. diss. major Delponte. Long. cell. 27 µ.; Lat. cell. 36 µ.

b) Formae bidentulae Nordst. (l. c.).

- 1) Forma ze Zakopanego. Long. cell. 11 µ.; lat. cell. 16-17 µ.
- 2) , z Dąbrowy. Long. cell. 13 μ .; lat. cell. 15–17 μ .; diametr. zygosp. 15–16 μ .
- 3) , z Dąbrowy. Long. 13-14 μ.; lat. cell. 25 μ.
- 4) " ze Szczakowéj. Long. 12 μ.; lat. 20.5 μ.
- 5) " z Młoszowskiego lasu. Long 15, lat. 28 µ.
- 6) " NORDSTEDTA (Norges Desm. p. 48). Long. 16-18 μ.; lat. 21-23 μ.
- 7) " NORDSTEDTA (Desm. Ital. p. 2). Long. 15-18 µ.; lat. 30-33 µ.
- 8) " WILLEGO (l. c.). a) Long. 14 μ .; lat. 22 μ .; b) Long. 28 μ .; lat. 34 μ .

c) Formae tridentulae Nordst.

- 1) (Desm. arctoae p. 16). Long. 20-23 µ; lat. 37-40 µ.
- 2) (Desm. Ital. p. 2). Long. 12-15 µ.; lat. 34 µ.

E. Również stosunek szérokości do długości nie jest stałym. Jeżeli, idąc za wskazówką KLEBSA, przyjmiemy szérokość = 1, to stosunek ten wahać się będzie między (2: 1) a (1: 1). Ostatni przypadek ma miejsce u odmiany wyżéj opisanéj. NORDSTEDT na takiéj podstawie utworzył w pokrewnym rodzaju *Didymoprium* nowy gatunek. Gatunek ten (*D. quadratum*) znalazłem sam, ale znajdują się między nim a *D. cylindricum*, chociaż nieliczne, formy przejściowe. Takie mamy i w rodzaju *Hyalotheca* i dla tego *H. tatrica* wcielam do *H. dissiliens*.

Aptogonum Ralfs.

A. caelatum Kirchner. (Algen-Flora v. Schlesien p. 133. Nr. 232).

Trichomatibus perforatis, non vaginatis, cellulis a fronte aspectis subtetragonis, medio vix emarginatis.

A. var. diagonum (Delponte) Raciborski.

Digitized by Google

(9)

Aptogonum Diagonum (Delponte p. 76, Tab. III, fig. 6, 9, 10).

Trichomatibus plano - compressis, cellulis a vertice aspectis oblongo ellipticis.

Odmiana analogiczna formie b) Ehrenbergii Rabh. w obrębie gatunku Apt. Desmidium RAFLS, ale z nią bynajmniéj nie identyczna, jak to mylnie sądził Delponte (l. c.). Rysunki RALFSA (Tabl. XXXII. Fig. 1. e. f, g, h) dostatecznie wyjaśniają tę wątpliwość.

B. var. trigonum Raciborski.

Trichomatibus trigonis, cellulis a vertice aspectis triangularibus.

a.) forma italica.

Apt. Beiley Delponte (p. 74-75. Tab. III. fig. 16-19) non Ralfs.

Cellulis a vertice aspectis triangularibus, lateribus subtumidis, angulis obtusissimis.

b.) forma polonica. Tab. V. Fig. 6.

Semicellulis a vertice aspectis triangularibus, lateribus subconcavis, angulis rotundatis.

Long. cell. 12 - 14 - 16 - 17; plerumque 14μ . Lat. cell. 18 - 10 - 20; plerumque 19μ .

C. var. tetragonum (Delponte).

1876. Apt. tetragonum (Delponte l. c. p. 75. Tab. III. Fig. 20-23).

1878. Desmidium caelatum Kirchner. (p. 133. Nr. 232).

1880. D. Beileyi forma 4-gona Nordstedt. (De algis mus. Lug. Bat. p. 4).

Trichomatibus tetragonis, semicellulis a vertice visis tetragonis, lateribus subconcavis.

Powyższe odmiany nitkowatych desmidyjów mają dwie cechy wspólne, t. j. nader płytkie przewężenie środkowe komórek i podziurawienie nitek. Cecha piérwsza odróżnia je od pokrewnych Apt. Baileyi i Apt. Desmidium, druga posłużyła RALFSOWI do utworzenia wybitnego rodzaju Aptogonum, dziś dość powszechnie, chociaż niepraktycznie. za podrodzaj uważanego. Inne znamiona powyższych form mniejszéj są wartości systematycznéj; DELPONTE tworzył na ich podstawie gatunki. Odmianę trigona uważał on niesłusznie za gatunek Apt. Baileyi Ralfs. Podobny błąd popełnił NORDSTEDT, uważając varietas tetragona za odmianę dopiéro co wspomnianego gatunku. Mylnie wreszcie uważał DELPONTE własne Apt. Diagonum za identyczne z Apt. Desmidium. b.) Ehrenbergii Rabh. Ja sądzę, że najodpowiedniej będzie złączyć powyższe formy w jeden gatunek pośredni między Apt. Desmidium i Apt. Baileyi. I te gatunki bowiem składają się także z szeregu form analogicznych powyższym.

Temu pośredniemu gatunkowi przysługiwałaby nazwa A. tetragonum jako najstarsza, aby atoli uniknąć sprzeczności w nomenklaturze (A. tetragonum var. dia-trigonum!) przyjąłem późniejszą nazwę O. KIBCHNEBA.

Desmidium Agardh.

D. quadrangulatum Ralfs (Brit. Desm. p. 62).

a) obtusilobum Raciborski. (Ralfs l. c. Tabl. V.). Semicellularum lobis obtuse rotundatis.

b) acutilobum Raciborski. Tabl. V. Fig. 7.

"Semicellulae tuberculo utrimque basali marginali non plane obtuso, sed parte ejus suprema ad apicem semicellulae vertente subacuta".

> Long. cell. 16—19 μ.; Lat. 38—41 μ. Diam. cell. 47—50 μ.

Hab. in stagnis turfosis in Tinecia.

Odmiana druga jest analogiczną odmianie Aptog. Desmidium opisanéj przez NORDSTEDTA (Alg. sandvic. p. 11—12. Tab. 1. Fig. 21—22) pod nazwą β . acutius. Formę między powyższemi pośrednią, ale do b.) bardziej zbliżoną odrysował DELPONTE (Tab. II. Fig. 21–27).

Didymoprium Ktzg.

D. quadratum Nordst. (Bidrag till. kännedomen om sydl. Norges Desmid. p. 49. Fig. 24).

Long. cell. = 19 - 21 - 23.5; plerumque 20.5μ . Lat. cell. = $31 - 32 \mu$., Crass. = $24 - 25 \mu$. Lat. apic. - $11.5 - 12 - 13 \mu$.

Hab. in palude turfosa prope Szczakowa.

Gonatozygon de Bary.

(in Hedwigia Bd. I. Nr. 16, mut. char.; Conjugaten. p. 76).

Gon. Brebissonii de Bary (Conjug. p. 77. Tab. IV. Fig. 26 et 27).

1846. Docidium asperum Brébisson (in lit. c. icone cfr. RALFS. Brit. Desm. p. 158-159. Tab. XXVI. Fig, 6. c.).

G. gracile; cellulis fere cylindricis, apicem versus sensim angustatis, utroque apice dilatato, truncato, diametro 7 — 25 - plo longioribus; membrana punctulata vel granulato aspera.

a) gallicum.

Docidium asperum Bréb. in RALFS. (l. c. Tab. XXVI. Fig. 6. c.).

G. gracile, angustissimum, cellulis perfecte cylindricis, utroque apice dilatato, truncato, diametro 25 - plo longioribus. Membrana granulato aspera.

b) vulgaris Tab. V. Fig. 10.

G. angustum, subfusiformi — cylindricum, rectum vel curvatum, diametro 7—15 longioribus; Membrana in apicibus ipsis cellulae laevis, ceterum granulato — aspera.

> Long. cell. 31; 47; 64; 78 μ . Lat. cell. 4.5; 4.8; 5.2; 4.5 μ .

Moczarki między Czerwonym wiérchem a Tomanową.

c) tatricum. Tab. V. Fig. 9.

(11)

「日日日日ののない」で、人気をいた時に、日日

G. angustum, elongatum; cellulis rectis, subfusiformibus, diametro 12 — 13 - plo longioribus, a medio in utrumque finem sensim attenuatis, utroque apice dilatato, truncato. Membrana in apicibus ipsis cellulae et prope eos laevis, caeterum muricato — aspera.

Moczary koło stawku Kurtkowca w dolinie stawów Gąsienicowych.

d) Kjellmani.

Gonatozygon Kjellmani Wille. (Ferskvandsalger fra Novaja Semlija p. 59. Tab. XIV. Fig. 78).

G. cellulis diametro 8 - plo longioribus, fere cylindricis, leviter curvatis, medio parum tumidis, prope utrumque apicem constrictis. Membrana subtillissime punctulata.

Long. 72; lat. 8; lat. apic. 5-6 μ .

Z przytoczonych wyżéj odmian możnaby tworzyć odrębne gatunki. Atoli cechy morfologiczne komórek rostowych, na których w tym gatunku jedynie dotychczas opieramy się, są za mało wyróżnione, z drugiéj zaś strony podlegają zapewne, jak u innych desmidyjów, pewnym wahaniom, wobec czego łączę powyższe 4 formy w jednę grupę. Odmianę *a. gallicum* znam jedynie z rysunku Brébissona zamieszczonego w monografii Ralfsa, sądzę przecież, iż zasługuje na uwagę kształtem nader wydłużonym i walcowatym. Odmiana d) *Kjellmani*, na podstawie któréj Wille utworzył odrębny gatunek, stanowi końcowe ogniwo szeregu form od *G. Ralfsii* wychodzących.

Cosmarium Corda.

(Alm. de Carlsbad 1835, sec Aut., mut. chat.; RALFS Brit. Desm. p. 91).

A. Pleurotaeniopsis Lundell.

(De Desmidiaceis, quae in Suecia inventae sunt obs. crit. p. 51).

C. elongatum nov. sp. Tab. I. Fig. 1.

Calocylindrus attenuatus Raciborski. (Desmidyje okolic Krakowa p. 9. Nr. 54) non Bréb. in RALFS (Brit. Desm.).

Cosm. magnum, circiter 3¹/₂ longius quam latum, fusiforme, medio utrimque leviter excavatum, apices versus sensim attenuatum, utroque apice truncato rotundato; a vertice visum exacte circulare. Massa chlorophyllacea e taeniis 6 parietalibus formata. Membrana subtiliter punctata.

Long. = 128; lat. = 34; Istm. = 30.5μ .

Hab. ad Chełmek.

Kształtem przypomina Tetmemorus granulatus, z pomiędzy zaś gatunków rodzaju Cosmarium zbliża się do Cosm. attenuatum Bréb. Różnice atoli od ostatniego gatunku są widoczne. Kształt więcej wydłużony, zieleń u naszego gatunku ścienna, gdy C. attenuatum podług NORD-STEDTA (Bidrag till kännedomen om sydlingare Norges Desmidiéer p. 24. Nr. 71) należy do grupy Eucosmarium posiadającej zieleń w skupieniach centralnych.

(12)

ł

F

뭆

C. Cohnii Kirchner. Tab. I. Fig. 3.

Calocylindrus Cohnii Kirchner. (Algen in Cryptogamen Flora von Schlesien p. 142. Nr. 142. Nr. 284).

Massa chlorophyllacea e laminis 6 parietalibus magnis formata.

a) Long. 92-117; lat. 52-55; lat. isthmi 42-43 µ.

Hab. in "Kępnica" ad Byczyna, in Szczakowa et Modlniczka.

b) Long. 135-148 μ.; lat 63-67 μ.; lat. isthmi 50-51 μ.

Hab. in Toki ad Gostyń.

KIRCHNER zalicza ten gatunek do rodzaju Calocylindrus, pośredniego między Penium a Cosmarium. Utworzenie atoli tego rodzaju zamiast usunąć systematyczne trudności podwoiło je, granice bowiem zarówno między Penium i Calocylindrus, jak tym ostatnim a Cosmarium najzupełniej zacierają się i często w obrębie jednego gatunku napotykamy formy o przesmyku mniej lub więcej szerokim. Z tych powodów byłbym za zupełnem usunięciem rodzaju Calocylindrus i przydzieleniem odpowiednich gatunków jużto do Penium, już do Cosmarium.

Cosm. turgidum Bréb. (in RALFS Brit. Desm. p. 110. Tab. XXXII. Fig. 8).

a) genuinum. (Cosm. turgidum Ralfs. l. c.).

b) tinecense Tab. 1. Fig. 2.

Cosm. magnum, fusiformi — oblongum, medio sinuato constrictum. Semicellulae subovatae, e basi rotundata sensim attenuatae, sub apice leviter dilatato quasi constrictae. Membrana granulato punctata.

Long. cell. 160-167; crass. 69 µ.

Hab. in Tinecia prope Cracoviam.

Cosmarium Cucumis Corda.

Jeden z najbardziéj zmiennych gatunków, a długich potrzeba jeszcze badań, aby stosunek wzajemny rozlicznych jego form stale okréślić, oraz ich wartość systematyczną należycie ocenić. Obecnie panuje w tym względzie wielka różnorodność mniemań, a prace JACOBSENA i KLEBSA, mające na celu usunięcie wątpliwości, powiększyły tylko ich liczbę. Zupełnie słuszną jest uwaga KLEBSA (zrobiona już przez LUNDELLA) o bliskiém pokrewieństwie z C. de Baryi, natomiast mylnie włącza tenże autor w zakres naszego gatunku C. quadratum Ralfs. Także wyłączyć z tego gatunku należy ostatnie dwie odmiany JACOBSENA (γ . elongata, δ . incisa). W tak uszczuplonych granicach ulegają zmianom następujące cechy:

1) Stosunek szérokości do długości komórek waha się w granicach od (1:1.6) do (1:2).

2) Stoşunek grubości do szérokości od (1: 1.3) do (1: 1.5).

3) Stosunek szérokości przesmyku do szérokości komórki od (1: 1.5) do (1: 2.8).

4) Długość komórki (od 60 µ. do 107 µ.).

5) Grubość błony. Dokładnych pomiarów brak.

6) Powiérzchnia błony, która może być gładka lub wyraźnemi punktowanemi zgrubieniami pokryta.

7) Kształt półkomórki.

Ważniejsze odmiany zestawiam poniżéj:

1. typica Klebs. (Desm. Ostpreuss. p. 30. Tab. III. Fig. 11, 12, 15).

Cosm. Cucumis var. p. Ralfs. (Brit. Desm. Tab. XV. Fig. 2 b).

Cosmarium diametro 1¹/2 longior, incisura mediana non profunda, semicellulae subrotundatae, dorso et lateribus rotundatis. Membrana laevis.

(13)

2. anglica. (Cosm. Cucumis for. a. Ralfs Brit. Desm. p. 93. Tab. XV, Fg. 2 a).

Cosm. diametro duplo longior, incisura mediana magis profunda, angusta. Semicellulae rotundato quadratae, dorso planoconvexo, angulis superioribus late rotundatis. Membrana laevis.

3. rotundata Jacobsen. (Aperçu systém. et critiq. s. l. Desmidiacées du Danemark p. 199, **Tab.** VIII, Fig. 22 a et b).

Cosm. diametro duplo longior, incisura mediana non profunda. Semicellulae e basi recta sensim attenuatae, apice fortiter convexae. Membrana laevis.

JACOBSEN niesłusznie identyfikuje odmianę własną z formą odrysowaną przez RALFSA, rzut oka na jego rysunki dostatecznie poucza o różnicy.

4. lacustre Grunow. (Rabh. Fl. eur. alg. Vol. III. pag. 162). Mihi ignota.

5. magna Nordstedt. (Desm. arct. p. 29. Tab. VIII. Fig. 28).

"Non tam profunde constricta quam anglica, membrana crassa (circ. 4.5 μ)", laevis. Long. 100—107 μ .

6. suecica.

Cosm. Cucumis Lundell. (De Desm. p. 52. Nr. 88).

"Non tam profunde constricta quam anglica, membrana subtiliter punctata".

7. polonica. Tab. 1. Fig. 6.

Cosm. mediocre, oblongum, medio profunde constrictum, sinu lineari. Semicellulae subtriangulares e basi recta sensim attenuatae, dorso late rotundato; lateribus leviter concavis, angulis inferioribus acute rotundatis. Membrana evidenter punctata. A forma suecica differt isthmoprofundo, membrana evidenter punctata.

Long. cell. 70-76; latitudo 45-48; crassitudo 30-33; latitudo isthm. 19.5-21 µ.

Hab. in Szczakowa.

Cosmarium incisum nov. sp. Tab. I. Fig. 7.

? C. Cucumis & incisum Jacobsen. (Tab. VIII. Fig. 22 f).

Cosm. mediocre, diametro subduplo longius, medio constrictum, sinu extremo ampliato. Semicellulis (habitu C. *holmiensis*) subquadratis, lateribus attenuatis sub apice dilatato quasi constrictis, dorso subplano, angulis inferioribus et superioribus rotundatis. A latere visum oblongum, medio sinuato excisum, semicellulis rotundato ovalibus. A vertice visum rotundato ovale. Membrana subtiliter punctata. Massa chlorophyllacea parietalis.

Longit. cell. 48—50; max. latit. 28; latit. istm. 18—19 μ .; latit. apic. 23—24; crass. cell. 23 μ .

Hab. in Modlniczka prope Cracoviam.

Kształtem komórek zbliża się najbardziéj do Cosm. holmiense Lund., atoli budowa zieleni wyróżnia go od tego gatunku stanowczo. Z C. Cucumis Corda pokrewny, ale charakterystyczném wgięciem poniżéj czoła różny. Odmiana JACOBSENA od mojego gatunku kształtem mało różna, jest tak pobieżnie opisaną, że o jéj należeniu do grupy Pleurotaeniopsis, nic pewnego orzec nie można.

C. Ralfsii Brébisson (in RALFS Brit. Desm. p. 93).

a. typicum Klebs. (Ueber Formen ein. Gatt. d. Desmid. p. 33).

C. Ralfsii (Ralfs. l. Tab. XV. Fig. 3).

Semicellulae semiorbiculares, diametro tertia parte longiores, lateribus rotundato-convexis, dorso alte rotundato convexo. Taeniae chlorophyllaceae parietales 8.

Hab. in Borek falęcki prope Cracoviam.

(14)

b. alpinum nov. forma Tab. I. Fig. 5.

Cosm. mediocre, suborbiculare, aeque longum ac latum, aut paullo longior, profunde constrictum, sinu lineari extremo ampliato; semicellulae subtriangulares, angulis inferioribus late rotundatis, lateribus subrectis, dorso plane convexo. Massa chlorophyllacea parietalis.

> Long. $44; -46; -47; -48; -48; -50 \mu$. Latit. $42; -45; -41; -42; -44; -43 \mu$. Crass. 22μ ; Lat. isth. $16 - 17 \mu$.

Hab. ad lacum Kurtkowiec in montibus Tatricis.

c. montanum nov. forma Tab. I. Fig. 4.

Cosm. magnum, subcirculare, diametro paullo longius, medio profunde constrictum, sinu acutangulo, extrorsum sensim dilatato, angulis inferioribus acute rotundatis. Semicellulae perfecte semicirculares. Massa chlorophyllacea parietalis.

Long. 87 µ.; lat. 76 µ.; lat. istm. 20 µ.

Hab. ad Zakopane in montibus Tatricis.

d. angulosum Raciborski. (Desm. okol. Krakowa p. 15. Nr. 107. Tab. I. Fig. 6).

Cosm. magnum, subcirculare, diametro paullo longius, medio profundissime constrictum, sinu anguste lineari; semicellulae subcirculares, dorso plane rotundato, lateribus non rotundatis, sed (ut C. smolandicum f. angulosa Kirchner) obtusangulo arcuatis. Taeniae chlorophyllaceae 6.

> Long. 85 μ ; - 86 μ ; - 87 μ ; - 90 μ ; - 91 μ . Lat. 76 μ ; - 76 μ ; - 74 μ ; - 75 μ ; - 81 μ . Crass. 29 μ ; - Latit. isthm. 14 - 19 μ .

Hab. in Szczakowa prope Cracoviam; ad "Toporowy staw" in Tatra.

Czy odmiany KLEBSA (l. c. Tab. III. Fig. 33, 34, 37) do powyższego gatunku należą orzec się nie da, wobec braku jakiejkolwiek wzmianki o budowie zieleni. Z tego powodu nieznaném zostanie stanowisko C. Schübelerii Wille (Bidrag til. kundsk. om Norges Ferskvandsalger. p. 34. Tab. II. Fig. 23). U wszystkich wyżej opisanych odmian błona jest dość tęgą, delikatnie lecz gęsto punktowaną. Jedynie przesmyk jest gładki. U odmiany z Kurtkowca i Zakopanego zieleń wyściela jednostajnie ściany, odmiana d. angulosum zdradza pokrewieństwa z analogiczną odmianą KIRCHNERA, od której różni się wielkością komórek i budową zieleni.

C. pseudoexiguum nov. sp. Tab. 1. Fig. 8.

C. parvum, diametro duplo longius, ambitu oblongo rectangulare, medio profunde constrictum, sinu lineari angustissimo sed extremo ampliato; semicellulae subquadratae angulis inferioribus rotundatis, lateribus rectis (vel medio leviter retusis), dorso plane rotundato vel truncato, angulis superioribus late rotundatis, a vertice visae oblongae. Membrana laevis. Massa chlorophyllacea parietalis.

> Long. 19 μ .; - 20 μ .; - 20 μ . Lat. 8.5 η .; - 7 μ .; - 8.5 μ . Crass. 5-6 μ .; - latit. isthm. 3.8-4 μ .

Hab. ad Zakopane in montibus Tatricis.

Kształtem nader zbliżone do *C. exiguum* Archer (Micr. Journ. 1864; Wille Bidrag. t. Norges Verskwandsalger Tab. VI. Fig. 32, 33) odróżnia się różnym nieco kształtem półkomórek i budową zieleni. Najmniejszy z poznanych dotychczas gatunków podrodzaju *Pleurotaeniopsis* Lund. B. Cosmarium (sensu strict.) Lund. (De Desm. p. 24).

C. Botrytis (Bory) Menegh. var. mesoleium Nordstedt (Desm. Ital. p. 27. Tab. XII. Fig. 2). Semicellulae paullo supra basin tumore granulis 6-7 subconcentrice dispositis ornato praeditae.

Hab. in Sedzińskie jezioro ad Gostyń.

Cosm. commune nov. sp.

C. polonicum Raciborski. (Desm. okol. Krak. p. 12. Tab. 1. Fig. 4).

Cosm. parvum, paullo longius quam latum, medio profunde constrictum, sinu lineari angusto. Semicellulae trapezicae, ad isthmum granulis 3 ornatae, lateribus arcuato convexis, dorso truncato, angulis inferioribus rotundatis, a latere visae hexagonae, lateribus rectis, apice truncatis, a vertice visae ellipticae, medio utrimque tuberculis binis, humilibus instructae. Membrana granulata, dorsum et area parva circa tumores basales nudae. Tumores basales apice granulis parvis, binis ornatae. Nuclei amylacei singuli.

Long. 19-21 µ.; - Latit. 16-18 µ.; - Crass. 12 µ.; - Lat. istm. 6-7 µ.

Hab. in Tinecia prope Cracoviam.

Już po wydrukowaniu ostatniej mej pracy o desmidyjach okolic Krakowa, otrzymałem rozprawkę p. N. WILLEGO o glonach Norwegii. Opisany tam gatunek C. Haaboeliense (p. 25. Tab. 1. Fig. 6) bardzo jest zbliżonym do powyższego. Różnice jakie między niemi zachodzą są drugorzędne. (O budowie zieleni u swego gatunku WILLE nie wspomina). Dla tego uważam za stósowne złączyć te dwa gatunki jako odmiany w jeden, który nazywam: C. commune nov. sp. W tym natomiast rozróżniam dwie odmiany t. j.:

1) polonicum Raciborski (l. c.).

2) Haaboeliense (Wille) Racib. (Cosm. Haaboeliense Wille l. c.).

Opisane przez NORDSTEDTA (Bidr. om sydl. Norges Desm. p. 13. Tab. I. Fig. 2). Cosm. isthmochondrum posiada dwa skupienia skrobiowe.

C. ornatum Ralfs (in Annals of. Nat. Hist. vol. XIV. p. 392, Brit. Desm. p. 104).

a. Suecica (Lundell De Desmidiaceis p. 28) "ab forma Anglica differt dorso minus (interdum non) producto granulisque in tumore centrali concentrice ordinatis, in centro autem semicellulae a vertice visae nullis".

b. Anglica (Ralfs l. c. Tab. XVI. fig. 7) dorso paullum producto.

c. lithuanica. nov. var. Tab. II. Fig. 2.

Cosm. submediocre, paullo longius quam latius, profunde constrictum, sinu lineari angusto, extremo ampliato; semicellulae subreniformes, angulis inferioribus late rotundatis, lateribus sub apice rotundato concavis, dorso producto concavo, angulis superioribus rotundatis; a vertice visae ellipticae medio utrimque tumore granulato praeditae. Membrana ad angulos granulata, caeterum nuda.

Long. 34-36 µ.; - Latit. 32 µ.; - Lat. istm. 9 µ.; - Latit. apic. 15 µ.

Hab. in "jezioro Pohost" (Lithuania).

d. polonica, nov. var. Tab. II. Fig. 3)

Cosm. submediocre, paullo latius quam longius, profunde constrictum, sinu lineari angusto, extremo ampliato; semicellulae subtrapezicae, angulis inferioribus rotundatis productis, lateribus rotundato concavis, angulis superioribus late rotundatis, dorso truncato, leviter retuso; a vertice visae anguste ellipticae medio utrimque tumore granulato praeditae. Membrana dense granulata, area parva circa tumorem basalem et dorsum nuda. Nuclei amylacei bini.

Long. 31-32 μ ; — Latit. 36-37 μ ; — Crass. 23 μ ; — Lat. isthm. 11 μ . Hab. in "jezioro Sędzińskie" prope Gostyń (Polonia).

Odmiany powyższe wyczerpują prawdopodobnie wszystkie formy C. ornatum. Forma JA-COBSENA depauperata (Aperçu. p. 195. Tab. VII. Fig. 16) oraz lagoense NoRDSTEDTA zasługują na wyłączenie, co téż NoRDSTEDT w późniejszéj swéj pracy (Nonnulae algae brasilienses) zrobił Przytém tworzą one pouczający szereg przejściowy łączący rodzaj Cosmarium i Euastrum. U odmiany szwedzkiéj grzbiet bardzo mało lub wcale niewysunięty przypomina typowe Cosmaria, podczas gdy odmiana ostatnia drobnemi tylko cechami odróżnia się od Euastrum. Zmienném jest uzbrojenie błony brodaweczkami. U odmiany polonica są one najdrobniejsze i największą część błony komórki zajmują. Przeciwnie ma się rzecz u odmiany lithuanica, gdzie tylko na zewnątrz bardziej wysunięte części komórki jak naroża i wypuklinki centralne brodawkami są strojne. Rysunek RALFSA (l. c. Tab. XVI. Fig. 7. b. c.) jeżeli nie jest błędny, to przedstawia nieznaną mi formę. Natomiast odmiany o zupełnie podobnym konturze, które zbiérałem n. p. w Tyńcu miały czoło nagie a brodawki na wypuklinkach środkowych nie w szeregach, ale kolisto ułożone.

Cosm. alatum (Kirchner).

a. silesiacum (C. alatum Kirchner. Algen. p. 153. Nr. 337).

b. gostyniense nov. var. Tab. II. Fig. 17.

Cosm. parvum, paullo latius quam longius, profunde constrictum, sinu lineari angusto extremo ampliato; semicellulae subtrapezicae, angulis inferioribus rotundatis, lateribus biundulatis, dorso paullo producto, truncato vel leviter retuso, angulis superioribus rotundatis; a vertice visae anguste elipticae medio utrimque tumore granulato praeditae. Membrana granulata, area circa tumorem basalem nuda. Nuclei amylacei bini.

Long. 22-23 μ.; - Latit. 25 μ.; - Lat. isthm. 7 μ.; - Lat. apic. 12 μ.

Hab. in "jezioro Sędzińskie" prope Gostyń.

Gatunek z wielu względów ciekawy. Łączy cechy rodzajów Cosmarium i Euastrum, a nawet do ostatniego bardziéj się zbliża. Włączyłem go atoli do rodzaju Cosmarium, z tym bowiem łączy się za pomocą szeregu form pośrednich. Gatunek KIRCHNERA znany mi jedynie z opisu, który, jak to wiadomo, nigdy w grupie desmidyjów nie zdoła zastąpić rysunku. Dla tego nie jestem stanowczo pewny, czy forma z pod Gostynia jest odmianą gatunku ze Śląska. Różnice są wcale wybitne. Gatunek śląski ma komórki bardziéj długie aniżeli szérokie, gostyński przeciwnie. Łata czołowa piérwszego jest bardziéj wydłużoną i wysuniętą, aniżeli u drugiego, który nadto nie zdradza wielkiego podobieństwa do C. venustum, co ma być cechą gatunku KIRCHNERA.

C. trachypleurum Lundell (De Desmidiaceis p. 27. Nr. 11).

a. genuinum Kirchner (in Algen. p. 151. Nr. 327; C. trachyplerum Lundell. l. c. Tab. II. Fig. 12).

b. minor Raciborski (in Desm. ok. Krak. p. 11. Nr. 79; Tab. I. Fig. 5.).

C. parvum, paullo longius quam latius, profunde constrictum, sinu lineari; semicellulae subreniformes medio dorso truncatae et nudae, lateribus rotundato convexis; a vertice visae

(17)

الدالم الطويرية

Digitized by GOOSE

(3)

ellipticae, medio utrimque granulis parvis ternis ornatae, intra marginem et in utroque polo granulatae, in centro nudae subtiliter punctatae. Area circa tumorem basalem nuda. Nuclei amylacei bini.

Long. cell.
$$= 31 - 34.5 \mu$$

Latit. cell. $= 26.5 - 27.6 \mu$
Crass. cell. $= 19.8 - 20 \mu$
Latit. isthm. $= 8.5 - 9.5 \mu$.

Hab. in Ciężkowice.

Mimo znacznego podobieństwa morfologicznego, genetycznie zdaje się nie być pokrewne z gatunkiem LUNDELLA. Tęgie, stożkowate wyrostki ostatniego zastępują u polskiej odmiany drobne brodaweczki, liczebnie znacznie przewyższające ilość wyrostków. Nadto wielkość jest różną, a i kilka innych szczegółów różni te dwie formy. Natomiast pewne pokrewieństwo zachodzi między formą minor a C. ornatum for. depauperata JACOBSEN (l. c.).

Cosmarium Turpinii Bréb.

a) Brebissonii Raciborski (Desm. ok. Krakowa, p. 11, Nr. 73). Cosm. Turpinii Bréb. (Liste, pag. 127, Fig. 11).

Semicellulis tumoribus centralibus singulis. Nuclei amylacei bini.

b) Lundellii Gutw. (Materyjały do flory wodorostów, p. 7, Nr. 82).

Cosm. Turpinii forma Lundell (De Desm. p. 29, Nr. 15, Tab. III, Fig. 9); WITTBOCK et NORDSTEDT. Algae exsiccat. Nr. 169.

Semicellulis tumoribus centralibus binis. Nuclei amylacei bini.

1. genuina. Lundell (l. c.), RACIBORSKI (l. c.), GUTWIŃSKI (L. c.). Cosm. 9-12 parte longius quam latius.

a. forma minor:

```
Long. cell. = 42 - 47 \mu.

Latit. cell. = 38 - 43 \mu.

Crass. cell. = 24 \mu.

Latit. isthm. = 10 \mu.

\beta. forma major (Lundell. l. c.):

Long. = 72 \mu; Crass. = 36 \mu.;
```

Lat. $= 66 \mu_{\rm c}$; Latit. isthm. $= 18 - 19 \mu_{\rm c}$.

2. elongata. Tab. II, Fig. 9.

Cosmarium mediocre, ambitu subhexagonum, tertia parte longius quam latum, incisura mediana profunda, lineari, extrorsum ampliata.

Habitu fere est Cosm. depauperati Nordst. (Alg. sandvicen.) sed differt lateribus rectis, non concavis:

Long. cell. $= 57 \mu$. Lat. cell. $= 43 \mu$. Lat. isthm. $= 14 - 15 \mu$.

Hab. in Sieniawa prope Rabka.

3. gostyniense. Tab. II, Fig. 12.

Cosmarium paullo longius quam latum, medio profunde constrictum, sinu acutangulo amplo. Semicellulae subtrapezicae e basi rotundata sursum angustatae, dorso truncato, lateribus (apice) concavis, angulis inferioribus rotundato obtusis, ad marginem tuberculis apice bidenticulatis ornatae. Area circa tumores basales nuda, caeterum granulata.

Digitized by Google

(18)

2

Long. cell. $= 72 - 76 \mu$. Lat. cell. $= 64 - 65 \mu$. Lat. apic. $= 25 \mu$. Lat. isthm. $= 23 \mu$.

Hab. in "jezioro Sędzińskie" prope Gostyń.

Cosmarium conspersum Ralfs (Brit. Desm. p. 101, Tab. XVI, Fig. 4).

a) **Ralfs**ii.

C. conspersum Ralfs (l. c.).

b) rotundatum Wittrock (Scand. Desmidiacéer p. 13, Tab. I, Fig. 4).

1. forma scandinavica (Wittrock l. c.).

Long. cell. $= 98 - 104 \mu$. Lat. cell. $= 76 - 78 \mu$. Lat. isthm. $= 25 \mu$.

2. forma intermedia: Cellulae paullo minores.

Long. cell. $= 70 - 72 \mu$. Lat. cell. $= 55 - 61 \mu$. Lat. isthm. $= 19 - 21 \mu$.

Hab. in Prokocim prope Cracoviam.

3. forma minor: Cellulae multo minores: Long. cell. $= 54 - 55 \mu$. Lat. cell. $= 43 \mu$. Lat. isthm. $= 18 \mu$.

Hab. in Tinecia.

c) attenuatum Nordstedt. (Desm. brasil. p. 208, Nr. 4, Tab. III, Fig 20).

d) elongatum. Tab. II, Fig. 14.

Cosmarium magnum, tertia parte longius quam latum; sinu sublineari, modice constrictum. Semicellulae subtrapezicae, dorso alte convexo, lateribus subrectis, ut in *C. bireto* divergentibus, angulis inferioribus acute rotundatis, superioribus late rotundatis. Membrana ut in *var. b*) dense verrucosa, verrucis truncatis, in series regulares decussatas dispositis.

> Long. cell. $= 82 - 84 \mu$. Lat. cell. $= 62 \mu$. Lat. isthm. $= 27 \mu$.

Hab. in Byczyna.

e) Quadrum. Lundell (l. c. jako gatunek).

Cosmarium sp. Tab. II, Fig. 15. C. lati Bréb. affine.

C. subtholiforme nov. sp. Tab. II, Fig. 8.

Cosm. mediocre, diametro quinta parte longius, profunde constrictum, sinu intimo lineari angusto, extremo ampliato; semicellulae subreniformes, angulis inferioribus rotundatis, lateribus rotundatis, medio dorso truncatae; a vertice visae ellipticae. Membrana crassa fulva, papillis conicis, validis, aeque longis ac latis, densis ornata, dorsum nudum, distincte punctatum. Nuclei amylacei bini.

> Long. sine acul. $= 66 - 68 \mu$. Lat. sine acul. $= 55 - 57 \mu$. Crass. c. acul. $= 36 \mu$. Latit. isthm. $= 23 \mu$.

(19)

「「「「「「「」」」

Latit. apic. $= 21 - 22 \mu$. Latit. acul. $= \text{long. acul.} = 3 - 3.5 \mu$.

Hab. in "jezioro Sędzińskie" prope Gostyń.

b. verrucosum (Kirchner).

Cosm. trachypleurum Lund. b. verrucosum Kirchner (Algen p. 152).

Opisany gatunek znajdowałem w znacznej ilości w materyjale przywiezionym z jeziora Sędzińskiego przez p. ZALEWSKIEGO. Odznacza się wybitnie zgrubieniami błony. Te są dwojakie. Raz cała błona pokrytą jest punktowatemi gęsto rozmieszczonemi zgrubieniami, powtóre posiada charakterystyczne stosunkowo bardzo wielkie stożkowate wyrostki. Ostatnie są mniej wiecej, tak długie jak grube, czasem nieco dłuższe lub cieńsze, w przecięciu dokładnie trójkątne o wiérzchołku ostro zakończonym. Ustawione są w szeregi nie zawsze regularne. Czoło jest nagie, natomiast brodawki otaczające czoło z każdego boku są bardziej od zwykłych wydłużone. Z każdéj strony jest ich 5-6. Boki na widoku głównym uzbrojone są 9 brodawkami. Brodawki w środku umieszczone są zwykle nieco szérsze od innych, ale stale ostro zakończone. Przesmyk dokładnie kolisty. Błona żółtawo-różowa. Przy pewném nastawieniu mikroskopu brodawki przedstawiają bardzo pięknie obraz odrysowany przez J. COHNA (Demisdiae Bongoenses Tab. XI, Fig. 9, a) dla Cosmarium tholiforme, którego pokrewieństwo z naszym gatunkiem jest widoczne. Koliste punkta między trójkatami mają barwę różową. Zgrubienia stożkowate są wewnątrz pełne, co ma miejsce prawdopodobnie i w gatunku COHNA, który uległszy złudzeniu optycznemu, sadzi, że takowe są wewnątrz puste. Odmiana KIBCHNEBA do mojego gatunku bardzo jest zbliżona, różni się głównie brodawkami środkowemi półkulistemi, a nie stożkowatemi. Odłączyłem ją od gatunku C. trachypleurum LUND., z którym przez autora została połączona, cechy bowiem wspólne gatunku Lundella i odmiany KIBCHNEBA są nieznaczne, różnice natomiast wielkie.

Cosmarium crenatum Ralfs (in Annals of Nat. Hist. vol. XIV, pag. 394; Brit. Desm. p. 96). Semicellulae a vertice visae ellipticae.

> a) **Ralfsianum** Wittrock (in *Bot. Notiser* 1883, p. 152); RALFS l. c. Tab. XV, Fig. 7). Long. 19 μ.;— Lat. 14 μ.;— Lat. isthm. 6 μ.

Hab. in Prokocim.

b) subcrenatum Lundell (De Desm. p. 34-35; non PERTY).

"A forma a) diversa est var. b) imprimis apicibus cellulae valde rotundatis, non truncatis." Hab. in "jezioro Sędzińskie" prope Gostyń.

c) alpinum nova forma. Tab. II, Fig. 11.

C. oblongum, tertia parte longius quam latius, profunde constrictum, sinu lineari angusto; semicellulae crenatae, crenis parvis 13-15. Membrana laevis.

Long. cell.	≕ 28 µ.
Lat. cell.	<u>=</u> 21 μ.
Crass. cell.	<u> — 13 µ</u> .
Lat. isthm.	$= 10 \mu$

Hab. prope Siklawa in montibus Tatricis.

d) nanum Wittr. (Bot. Notiser 1883, p. 151 — 152; Algae aquae dulcis exsiccate destrib. V. Wittrock et O. Nordstedt Nr. 563).

e) major.

C. crenatum Kirchner (in Algen Schlesiens p. 149, Nr. 316).

Long.
$$= 53 - 58 \mu$$
.
Lat. $= 38 \mu$.

Digitized by Google

(20)

f) minutum (Wittr.) Jacobsen.

C. undulatum γ minutum Wittr. (Scand. Desmidieér p. 11, Tab. 1, Fig. 3). Hab. in Tinecia.

Cosmarium Pertyanum Raciborski.

Euastrum crenatum Perty (Kleins. Lebensf. p. 209, Tabl. XVI, Fig. 10; non Ralfs). C. crenatum β . subcrenatum Rabh. (Flora eur. alg. p. 165).

Cosm. oblongum, duplo longius quam latius, medio leviter constrictum. Semicellulae ambitu undulato crenatae, crenis 11—13, angulis inferioribus rotundatis; a vertice visae orbiculares. Membrana indistincte punctata.

RABENHOBST (l. c.) utworzył z formy PEBTYEGO odmianę poprzedniego gatunku, któréj daje nazwę b) subcrenatum. Atoli PEBTY opisując swoje Euastrum crenatum, mówi (p. 209): "Eine der fast cylindrischen Species, wesshalb sie in der schiefen und Polansicht rund erscheint." (Porównaj także rysunek strony górnéj u PEBTYEGO l. c.). Ta cecha łącznie z innemi niemniéj znacznéj wartości systematycznéj, skłoniła mnie do oddzielenia odmiany PERTYEGO od gatunku C. crenatum, o którym autor jego RALFS wyraźnie mówi (Brit Desm. p. 97): "The end view is elliptic." Z pomiędzy odmian C. crenatum odmiana nanum Wittr. widokiem czołowym zbliża się najwięcej do powyższego gatunku, stosunek bowiem szérokości do grubości téj odmiany jest 4:3; wyróżnia się atoli między innemi stosunkami długości do szérokości, nanum = (3:2), - Pertyanum = (2:1).

Nowy gatunek odróżnia się od pokrewnych następującemi cechami:

1) kształtem półkomórek, których czoło jest zaokrąglone a nie ucięte,

2) bardzo płytkiém przewężeniem środkowém,

3) stosunkiem długości do szérokości (2:1),

4) widokiem z czoła kolistym.

Nazwa subcrenatum udzielona mu przez RABENHOBSTA, nie da się jako gatunkowa utrzymać, służy bowiem innemu gatunkowi.

Cosm. subnasutum nov. sp. Tab. II, Fig. 4.

C. parvum, fere quarta parte longius quam latius, medio profunde constrictum sinu anguste lineari; semicellulae semicirculares angulis inferioribus rectis, inciso-crenatae crenis 10, margine granulis parvis, acutis praedito, marginem versus granulatae, centro nudae; a latere conspectae rectangulares, apice truncatae, lateribus rectis, paralellis non dilatatis; a vertice visae oblongo-ellipticae, medio non inflatae, ad apices granulatae, lateribus nudis, in centro granulis nullis. Nuclei amylacei singuli.

Long. cell.
$$= 23 - 26 \mu$$
.
Latit. cell. $= 19 - 205 \mu$.
Crass. cell. $= 11 \mu$.
Latit. isthm. $= 8.5 - 9 \mu$.

Hab. prope Siklawa in Tatra.

Najbardziéj podobne do C. nasutum Nordstedt (Desmidiaceae ex insulis Spetsbergensibus et Beeren Eiland p. 33-34, Tab. VII, Fig. 17), różni się w piérwszym rzędzie brakiem nosowatego wyrostka u podstawy półkomórek, cechującego gatunek Nordstedta. Wypuklinek posiadają półkomórki nie 8, ale 10 (licząc w to i podstawowe), z tych każda uzbrojoną jest dwoma brodawkami ostro zakończonemi, jedynie wypuklinki podstawowe jednę tylko brodawkę posiadają. Srodkowa część błony ponad przesmykiem jest zupełnie naga i gładka. Komórki znacznie są mniejsze niż u gatunku ze Spitzbergu a kształt ich jest więcej wydłużony, półkomórek mniej dokładnie półkolisty.

Cosmarium Nordstedtii Raciborski (Desm. ok. Krakowa p. 14, Nr. 104).

C. submediocre, paullo latius quam longius, medio profunde constrictum sinu acutangulo, ampliato. Semicellulae pentagono-ellipticae, duplo latiores quam longiores, angulis lateralibus rotundatis, dorso convexo. Membrana subtiliter crenulata, crenulis densis, minimis; a vertice visae ellipticae. Nuclei amylacei bini.

> Long. cell. $= 38 \ \mu. - 38.5 \ \mu. - 39 \ \mu.$ Latit. cell. $= 41.3 \ \mu. - 43 \ \mu. - 4.36 \ \mu.$ Crass. corporis $= 21 \ \mu.$ Latit. isthm. $= 15.5 \ \mu. - 16.6 \ \mu.$

Hab. prope Szczakowa, in Tinecia.

Gatunek powyższy z żadnym z dotychczas opisanych nie jest bliżéj spokrewniony. Kształt półkomórek i budowa błony są głównemi jego cechami. Półkomórki są pięciokątno-eliptyczne, o części dolnéj i górnéj zaokrąglonéj. Brzeg pokryty drobniuchnemi, zaledwo dostrzegalnemi wypuklinami, tych na rysunku głównym (na brzegu) naliczyć można 26 — 32. Są one bardzo drobne i niskie i nadają błonie pozór punktowanéj. Przesmyk dokładnie kolisty. Okolica przesmyku gładka.

C. tatricum nov. sp. Tab. I, Fig. 12.

Cosm. mediocre, subrectangulare, subduplo longius quam latius, medio non profunde constrictum sinu anguste lineari extremo ampliato. Semicellulae trapezicae aeque longe ac latae, angulis inferioribus et superioribus rotundatis, lateribus concavis, dorso concavo. A latere visum anguste ellipticum medio non constrictum. A vertice visum ellipticum. Membrana distincte dense punctata. Nuclei amylacei?

Long. cellul.	<u>=</u> 37 μ.
Latit. cellul.	$\pm 22 \mu$.
Crass. corporis	$= 15 \mu$
Latit. isthm.	<u>= 14 μ</u> .
Latit. apic.	= 15 [.] 5 μ.

W potoczku płynącym z pod przełęczy Cichy blisko źródeł (między Krzesanicą a Tomanową polską) w Tatrach.

Najbardziéj pokrewne jest C. Nymannianum Grunow var. Lundellii (LUNDELL De Desm. Tab. III, Fig. 1), ale różni się kilkoma wybitnemi cechami. Półkomórki gatunku tatrzańskiego są mniéj ku wiérzchołkowi zwężone, boki i czoło głębiéj wcięte, w skutek tego naroża bardziéj wysunięte. Przesmyk znacznie szérszy, brak zgrubień w środku półkomórek, wreszcie jedyny w tym rodzaju widok strony bocznéj odróżniają gatunek nasz od gatunku GBUNOWA. Odmiana brevior (WILLE in Bidrag til kunds. om Norges Ferksvandsalger p. 32, Tab. I, Fig. 17) jeszcze mniéj jest do tatrzańskiego gatunku podobna.

C. arctoum Nordstedt (in Desmidieae arctoae p. 28, Nr. 36).

- a) typicum (Nords. l. c. Tab. VII, Fig. 22).
- b) tatricum nov. var. Tab. II, Fig. 6.

C. perpusillum, paullo longius quam latius, in medio utrimque retusum, non incisum; semicellulae tetragonae e basi lata sursum dilatatae, lateribus rectis, angulis superioribus acute rotundatis, dorso truncato rotundatae, a latere visae cylindricae medio leviter retusae apicibus

Digitized by Google

(22)

late rotundatis, a vertice visae ellipticae. Membrana glabra, tenuis, achroa. Nuclei amylacei singuli.

> Long. cell. $= 9 - 10 \mu$. Latit. cellul. $= 8 \mu$. Crass. corporis $= 5.6 \mu$. Latit. isthm. $= 5.2 \mu$.

Hab. prope Zakopane in Tatra.

Pokrewne opisanéj odmianie są C. arctoum Nordst. i C. tinctum var. arctoiforme Wille (Ferkswandsalger fra Novaja Semlija p. 44, Tab. XIII, Fig. 40). Nadto widok strony głównej przypomina C. arrosum Nordst. Najbardziej zbliżone do pierwszego i dla tego opisuję go jako odmianę. Od formy typowej różni się wielkością, głębszem wycięciem w środku i widokiem bocznym. Także widok ze strony górnej jest inny, a mianowicie nie szeroko eliptyczny, ale owalny o końcach ostrzejszych niż u formy NORDSTEDIA (Tab. VII, Fig. 22 b).

Cosmarium truncatellum Perty (in Zur Kenntniss kleinster Lebensformen p. 209, Tab. XVI, Fig. 13). Nuclei amylacei bini (?).

Long. cellul.	= 6 [.] 8 μ.
Latit. cellul.	=8 µ
Latit. isthm.	= 3 μ.
·· · ·	•

Hab. in "Smreczynowy staw" in Tatra.

C. Meneghinii Bréb. (in RALFS Brit. Desm. p. 96, Tab. XV, Fig. 6). forma. Tab. II, Fig. 5.

Hab. in "jezioro Sędzińskie" prope Gostyń.

C. cambricum Cooke et Wills. (On some desmids new to Britain in 1880. Tab. 13, Fig. 2).

a) typicum (l. c.).

b) dubium nov. var. Tab. II, Fig. 10.

C. pusillum, hexagonum, longius quam latum, medio constrictum sinu lineari extremo ampliato. Semicellulae trapezicae, angulis inferioribus superioribusque rotundatis, lateribus triundulatis, dorso truncatae. A latere visum cylindricum, angulis rotundatis lateribus rectis, dorso truncato. A vertice visum rotundato-ellipticum. Membrana achroa, glabra.

Long. cellul.	<u>=</u> 13 μ.
Latit. cellul.	$= 9 - 10 \mu$
Latit. isthm.	$= 4.5 - 5 \mu$
Latit. apic.	<u>= 6·4</u> μ.
Crass. corporis.	=7μ.

Hab. prope Zakopane in Tatra.

Od formy typowéj różni się (na widoku głównym) czołem płasko wciętém, widokiem bocznym i górnym. Nadto jest spokrewnione z C. trilobulatum Reinsch, C. venustum Kg., C. Meneghinii Bréb. i Euastrum binale (Turp.) Ralfs. Od cztérech ostatnich łatwo się wyróżnia, od ostatniego gatunku głównie widokiem bocznym.

C. prominulum nov. sp. Tab. II, Fig. 7.

C. minutissimum, aeque longum ac latum aut paullo latius, medio profunde constrictum sinu amplo subrectangulo; semicellulae hexagonae, duplo latiores quam longiores, dorso truncatae lateribus rectis (vel leviter convexis), angulis lateralibus rotundato obtusis. A latere visae rhomboideae, angulis rotundatis, lateribus superioribus leviter retusis. A vertice conspectae rhom-

(23)

boideo-ellipticae, medio utrimque tumore rotundato praeditae, ad apices rotundatos tumoribus parvis 2 ornatae. Membrana achroa, glabra. Nuclei amylacei singuli.

> Long. cellul. $= 13 - 14 \mu$. Latit. corporis $= 14 - 15 \mu$. Crassit. corporis $= 9 \mu$. Latit. isthm. $= 6 \mu$. Latit. ap. $= 7.5 - 8 \mu$.

Hab. in Tinecia.

Zwężenie środkowe głębokie, széroko rozchylone. Półkomórki sześcioboczne, czoło równoucięte, naroża boczne zaokrąglone, nieco wysunięte. Z każdéj strony naroży bocznych są rozmieszczone drobne wypuklinki błony (jest ich więc 4), okalające naroże kolisto. Wypuklinki rozmieszczone koło wiérzchołka (na widoku głównym) są znacznie mniéj wyraźne, aniżeli wypuklinki umieszczone nad i pod narożem. Dla tego na widoku głównym (w przecięciu optyczném) brodawki nieznacznie są zarysowane, natomiast na widoku górnym są wybitne. Wypukłość środkowa (widok główny) zaokrąglona.

Pokrewnych gatunków nie znam, jednym z nich będzie może C. monochondrum Nordstedt. Formy do pewnego stopnia pośrednie widziałem w Tatrach.

Cosmarium abruptum Lundell (De Desmidiaceis p. 43, Nr. 58, Tab. II, Fig. 22).

a) suecicum (Lundell l. c.).

Angulis superioribus truncatis, dorso truncato.

b) gostyniense nov. for. Tab. II, Fig. 13.

Angulis omnibus rotundatis, dorso retuso. Membrana luteola.

Long. cellul.	$= 16 - 17 \mu$
Latit. corporis	$= 14 - 15 \mu$
Crassitudo corporis	= 9 μ.
Latit. isthm.	= 6 μ.
Latit. apic.	$= 7.5 \mu$.

Hab. in "jezioro Sędzińskie" prope Gostyń.

LUNDELL rysuje u swojéj odmiany tuż pod czołem dwie brodawki, nie wspomina atoli o nich w tekscie. U odmiany mojéj niczego podobnego nie zauważyłem. Również rysuje LUNDELL na narożach drobniuchne ostre brodaweczki, jakich u odmiany polskiej brak. W każdej komórce jedno skupienie skrobiowe.

C. Holmiense Lundell (De Desmidiaceis p. 49).

a) Lundellii (Lundell l. c. Tab. II, Fig. 20).

Cosm. diametro duplo longius, sinu lineari angusto; semicellulae subquadratae sub apice leviter dilatato quasi constrictae, lateribus apicem versus obsolete crenulatis, dorso truncato obsolete biundulato. Membrana glabra.

1. Nordstedt (Desm. Ital.) Long. cellul.

Long. cellul. $= 46 - 56 \mu$. Latit. corporis $= 30 - 36 \mu$. Crassit. corporis $= 26 \mu$. Latit. isthm. $= 16 - 20 \mu$. Latit. apic. cell. $= 21 - 26 \mu$.

Digitized by Google

(24)

2. LUNDBLL l. c.	Long. cellular. $= 63 - 66 \mu$. Latit. cellular. $= 38 - 40 \mu$. Crassit. cellul. $= 28 \mu$. Latit. isthm. $= 21 \mu$. Latit. apic. cell. $= 29 \mu$.
3. forma maxima Nordst. (D	Desm. arct.). Long. cellul. $= 98 \mu$. Latit. cellul. $= 51 \mu$. Latit. isthm. $= 27 \mu$. Lat. apic. cell. $= 36 \mu$.

b) Nordstedtii. (Nordstedt. Desmidiaceae spetsbergenses p. 28).

A forma Lundellii differt sinu lineari mox dilatato (angulis inferioribus semicellularum magis rotundatis), dorso plus minusve convexo, interdum fere obtusangulo. Membrana subtilissime punctata.

1. (Desm. in Italia et Tyrolia etc.)	Long. cellul. $\pm 38 - 42 \mu$.
•	Latit. cellul. $= 22 - 24 \mu$.
	Latit. isthm. $= 15 - 16 \mu$.
	Lat. apic. cell. = $17 - 19 \mu$.
2. (Desm. spets. l. c.).	Long. cellul. $\pm 58 - 65 \mu$
	Latit. cellul. $= 33 - 40 \mu$.
	Latit. is thm. $= 22 \mu$.
	Latit. apic. $= 28 \mu$.
	Crass. corpor. $= 28 \mu$.

c) integrum Lundell l. c.; Nordstedt Desm. spets. Tab. VI, Fig. 5.

A forma *Lundellii* differt semicellulis sursum paullo magis attenuatis, apice dilatato truncatis nec undulatis lateribusque earum integris (non crenulatis) rectis.

> Long. cellul. $= 52 - 62 \mu$. Latit. cellul. $= 33 - 40 \mu$. Latit. isthm. $= 18 - 22 \mu$. Latit. apic. cell. $= 26 - 30 \mu$.

d) saxicolum nov. var. Tab. II, Fig. 16.

A forma c) differt semicellulis dorso levissime convexis, medio paullo emarginatis. Membrana punctata.

Long. cellul. $= 36 - 42 \mu$. Latit. cellul. $= 26 - 28 \mu$. Crass. corporis $= 19 - 20 \mu$. Latit. isthm. $= 16 - 18 \mu$. Lat. apic. cell. $= 24 \mu$.

Mokre skały na Sikorniku i w lesie Bielańskim pod plechą Collema granosum.

e) Kirchnerianum.

Cosmarium galeritum Kirchner. Algen Schles. p. 150, Nr. 323 (non Nordst.).

Cosm. acque longum ac latum, incisura mediana profunda, extrema ampliata. Semicellulae subquadratae, apice truncatae, angulis inferioribus acutis. Membrana glabra.

Digitized by Google

5

a bei te stiele beiden an eine an sei faure

(25)

Long. cellul. $= 33 - 34 \mu$. Latit. cellul. $= 30 \mu$. Crass. cellul. $= 16 \mu$. Latit. isthm. $= 10 \mu$.

Cosm. Hummeri Reinsch haec varietas similis est.

f) trigonum Nordstedt (Desmidieae in Italia et Tyrolia collectae p. 31, Tab. XII, Fig. 6). Semicellulae a vertice visae trigonae.

Cosmarium emarginulum Perty. (Euastrum emarginulum Perty. Zur Kenntniss kleinster Lebensformen, p. 209, Tab. VII, Fig. 8; Cosmarium emarginatum Rabenhorst in Flora eur. alg. Vol. III, p. 179).

a) forma helvetica (Perty l. c.).

b) forma polonica Tab. 4, Fig. 12.

C. parvum, oblongo-quadrangulare, quinta parte longius quam latum, profunde constrictum, sinu anguste lineari, extremo ampliato. Semicellulae subtetragonae, apicem versus paullum angustatae, angulis inferioribus superioribusque rotundatis, lateribus concavis, dorso medio leviter retusae. A latere visae rhomboideae, ad apicem late rotundatae, angulis lateralibus obtusis, lateribus superioribus concavis, inferioribus rectis (vel leviter convexis). A vertice conspectae ellipticae, medio ventricosae. Membrana achroa, glabra. Nuclei amylacei singuli.

> Long. cellul. $= 19.5 - 21 \mu$. Latit. cellul. $= 15 - 16 \mu$. Crassit. cellul. $= 10 - 11 \mu$. Latit. isthm. $= 6 - 7 \mu$.

Hab. in "Smreczynowy staw" in montibus Tatricis.

Od formy szwajcarskiéj różni się czołem bardzo mało w środku zagłębioném, a niewyciętém, oraz widokiem bocznym. Zaliczoném być może do rodzaju *Euastrum*, który długim szeregiem form przejściowych łączy się z rodzajem *Cosmarium*.

C. protuberans Lundell (De Desm. p. 37, Nr. 39, Tab. III, Fig. 17).

a) sub granulatum (LUNDELL l. c. Fig 17 a, b).

A vertice visum oblongum, utrimque tumore valde elevato, subgranulato praeditum.

b) glabrum nova forma (C. protuberans Racib. in Desm. ok. Krak. Nr. 95, p. 13). A vertice visum oblongum, utrimque tumore valde elevato, glabro (non granulato) praeditum. Membrana subtiliter punctata.

> Long. cellul. $= 21.5 \mu$. Latit. cellul. $= 19 \mu$. Crass. cellul. $= 14 \mu$. Latit. isthm. $= 6 \mu$.

Hab. ad "Kępnica" in Byczyna.

C. pseudoprotuberans Kirchner (Algen. p. 150, Nr. 324).

a) Kirchneri (KIRCHNER l. c.).

C. mediocre. Semicellulae a fronte visae subtrapezicae, dorso late convexo, a vertice visae ovales. Membrana glabra.

b) minor Wille (Bidrag til Kundsk. om Norges Ferskvandsalger, p. 33, Tab. I, Fig. 18). A vertice visum ellipticum, medio utrimque tumore triundulato ornatum. Membrana subtilissime punctulata.

c) alpinum nov. var. Tab. I, Fig. 11.

C. parvum, tam longum quam latum, medio constrictum sinu anguste lineari. Semicellulae subrectangulares, duplo latiores quam longae, e basi lata sursum dilatatae, lateribus rectis, dorso plane convexo, medio truncato, angulis inferioribus subrectis, superioribus rotundatis. A vertice visum ellipticum. Membrana achroa vel luteola, glabra. Nuclei amylacei singuli.

> Long. cellul. = $10.5 - 12.5 \mu$. Latit. apic. = $10.5 - 12.5 \mu$. Crass. cellul. = $7.5 - 8.5 \mu$. Latit. isthm. = 6.5μ .

Hab. prope Siklawa in montibus Tatricis.

Zdaje mi się, że C. pseudoprotuberans Kirchner można złączyć z C. protuberans Lund. Odmiana WILLEGO łączy te dwa gatunki.

Cosmarium abbreviatum nov. sp. Tab. I, Fig. 13.

C. parvum, acque longum ac latum vel paullo latius, medio profunde constrictum, sinu anguste lineari. Semicellulae elongato-hexagonae, basi rectae, dorso truncatae vel leviter retusae, lateribus rectis, subaequalibus, angulis omnibus rotundatis, a vertice visae ellipticae, a latere visae circulares. Membrana glabra, achroa. Crassitudo corporis dimidium longitudinis. Nuclei amylacei singuli.

Long. cellul. = 15μ . - 17μ . - 18μ . - 18μ . Latit. apic. = 17μ . - 21μ . - 18μ . - 22μ . Crass. cellul. = 9μ . Latit. isthm. = 7μ . Latit. apic. = $13 - 14 \mu$.

Hab. prope Siklawa in montibus Tatricis.

Półkomórki wydłużono-sześcioboczne o podstawie mniéj więcéj równie długiéj jak czoło, krawędziach bocznych niemal równych, prostych. Czoło zwykle płasko ucięte, rzadziéj delikatnie wklęsłe. Naroża zaokrąglone. Pokrewne są C. sexangulare Lundell. (De Desm. p. 35, Tab. II, Fig. 23) i C. hexagonum Elfing. (Ant. om finska desmidiéer p. 12, Tab. 1, Fig. 8; non Nordstedt). Od piérwszego różni się wielkością i stosunkiem długości do szérokości, od drugiego kształtem, stosunkiem długości do szérokości, przesmyku do długości, krawędzi podstawowéj półkomórek do czoła. Nazwa ostatniego gatunku musi być zmieniona, na 11 lat bowiem przed EL-FINGIEM dał NORDSTEDT nazwę C. hexagonum jednemu z brazylijskich gatunków (cfr. O. NORD-STEDT. Symbolae ad floram Brasiliae centralis cognoscendam. Particula quinta, p. 208, Nr. 5, Tab. III, Fig. 18). Dla tego proponuję gatunek finlandzki nazwać C. Elfingii (= C. hexagonum Elfing l. c.).

C. circulare Tab. II, Fig. 1.

C. mediocre, circulare, aeque longum ac latum vel paullo latius, medio profunde constrictum, sinu lineari angusto. Semicellulae semicirculares, angulis inferioribus subrotundatis. A latere visae circulares, a vertice visae ellipticae. Membrana punctata. Nuclei amylacei bini.

> Long. cellul. = $33 - 35 \mu$. Lat. cellul. = 35μ . Crass. corporis = 19μ . Latit. isthm. = $12 - 14 \mu$.

a) Semicellulae perfecte circulares. Tab. II, Fig. 1a.

b) Semicellulae rotundato-trapezicae, dorso deplanatae, lateribus subrectis, angulis inferioribus acute rotundatis, superioribus late rotundatis. Tab. II, Fig. 1a'.

Hab. ad "Kępnica" in Byczyna.

Digitized by Google

ころのないのであるというというできます。 こうこうろう

Cosmarium obsoletum Hantsch (Arthrod. obsoletus Hantsch. in RABEN. Alg. Nr. 1407). var. tinecense Raciborski (Desm. ok. Krakowa, p. 14, Nr. 103, Tab. 1, Fig. 3).

Habitu C. elliptici Delponte, sed membrana dense, distincte punctata.

Long. cellul. $= 31.5 - 32 - 33.3 - 34.8 \mu$. Lat. cellul. $= 38 - 38.8 - 41.5 - 42.8 \mu$. Crass. cellul. $= 21.4 - 22.5 \mu$. Latit. isthm. $= 19 - 19.4 \mu$. Crass. isthm. $= 15.5 \mu$.

Hab. in Tinecia.

C. contractum Kirchner (Krypt. Flora v. Schles. Band II. Algen. p. 147, Nr. 311).

a. silesiacum (C. contractum Kirchner l. c.).

Semicellulae ovales, longitudine tertia parte latiores. Latitudo isthmi quintam partem diametri longitudinalis corporis aequat.

b. (?) norvegicum (C. contractum Wille l. c. p. 33, Nr. 46, Tab. I, Fig. 19).

Semicellulae late ovales, 1.5 latiores quam longiores, a vertice visae ellipticae, medio paullulum ventricosae.

c. cracoviense nova var. Tab. I, Fig. 10.

Cosm. submediocre, diametro tertia parte longius, profunde constrictum sinu obtusangulo, ampliato. Semicellulae obtrapezicae, dorso leviter convexae, medio truncatae, lateribus rectis, angulis inferioribus superioribusque rotundatis. A vertice visae ellipticae. A latere visae circulares-Latitudo isthmi circiter tertiam partem diametri transversalis corporis aequat.

> Long. cellul. $= 31 - 34 \mu$. Latit. cellul. $= 22 - 26 \mu$. Crass. corporis $= 16.5 - 19 \mu$. Latit. isthm. $= 8 - 9 \mu$.

Hab. in Ciężkowice.

C. ellipsoideum Elfing (Anteckningar om Finska Desmidiéer, p. 13, Tab. I, Fig. 10).

? C. moniliforme forma elliptica Nordstedt (in Bidrag till kännedomen om sydl. Norges Desm. p. 22).

a) major (C. ellipsoideum Elfing l. c.).

b) minor nov. var. Tab. I, Fig. 9.

C. parvum, 1.5 longius quam latum, medio profunde constrictum sinu amplo. Semicellulae late ellipticae, a latere visae rotundatae, a vertice visae late ellipticae. Membrana laevis vel punctulata. Nuclei amylacei singuli. Crassitudo corporis dimidiam longitudinem aequat. Latitudo isthmi quadrans diametri longitudinalis.

> Long. cellul. = $16 - 17 \mu$. Latit. cellular. = $11 - 12 \mu$. Crass. corporis = 8μ . Latit. isthm. = 4μ .

Hab. prope "Toporowy staw" in montibus Tatricis.

Gatunek pośredni między C. moniliforme (Turp.) Ralfs i C. bioculatum Bréb. Od piérwszego odróżniają go półkomórki széroko eliptyczne a niekoliste, a nadto widok boczny owalny niekulisty. Od drugiego przesmyk węższy, półkomórki zarówno na widoku głównym, jak górnym szérsze. Błona dość tęga, niekiedy żółtawa, jużto gładka, już punktowana. Na widoku bocznym półkomórki dokładnie koliste.

(28)

Staurastrum Meyen.

(Nova Acta vol. XIV, II, p. 777, sec. Aut.; RALFS Brit. Desm. p. 119).

A. Pleurenterium Lundell (De Desm. p. 72).

Staurastrum hexagonum nova sp. Tab. III, Fig. 3.

Calocylindrus cylindricus b. hexagona Rbski (Desm. ok. Krak. p. 9, Nr. 175).

S. mediocre, cylindricum, diametro subduplo longius, medio leviter angustatum, vix constrictum, habitu Cosmarii cylindrici Ralfs. Semicellulae tetragonae plus minusve tam longae quam latae, e basi lata paullulum dilatatae, dorso plano rotundatae (vel medio truncatae), lateribus rectis, angulis inferioribus superioribusque rotundatis. A vertice visae hexagonae, lateribus rectis, angulis rotundatis. Membrana granulato verrucosa. Massa chlorophyllacea parietalis.

> Long. cellular. $\equiv 20 - 34 \mu$. Latit. apic. $\equiv 11 - 19 \mu$. Latit. isthm. $\equiv 11 - 14 \mu$.

Hab. ad Wola Duchacka et in Tinecia.

Od C. cylindricum Ralfs różne widokiem górnym i stosunkiem długości do szérokości.

S. sexcostatum Brébisson (in Menegh. Synop. p. 228).

a) typicum (S. sexcostatum Bréb. in RALFS Tab. XXIII, Fig. 5).

A vertice visum orbiculare-hexagonum, 6-lobatum, lobis elongatis, ad apicem rotundatis, inciso-dentatis (RALFS l. c. Fig. 5, b, d, c).

b) truncatum nov. var. Tab. III, Fig. 14.

A vertice visum hexagonum, angulis truncatis, verrucosis, lateribus (non profunde) concavis, verrucis binis ornatis.

> Long. cellular. $\equiv 31 - 33 \mu$. Latit. cellular. $\equiv 25 - 26 \mu$. Latit. apic. $\equiv 15 \mu$. Latit. isthm. $\equiv 13 - 15 \mu$.

Hab. ad "Borek Falęcki" prope Cracoviam; in "dolina Cicha" (Tatra).

S. polonicum Raciborski (Desm. ok. Krakowa p. 17, Nr. 128, Tab. 1, Fig. 10).

S. mediocre, oblongum, longius quam latum, non profunde constrictum, sinu obtusangulo. Semicellulae hexagonae, 1.5 latiores quam longiores, a basi admodum lata ad medium dilatatae, dorso truncatae, lateribus inferioribus subrectis, superioribus concavis, angulis rotundatis, granulatis. Semicellulae a vertice visae 8-gonae, lateribus rotundato concavis, angulis rotundatis, granulatis. Dorsum a vertice visum 6-gonum, angulis granulatis, lateribus concavis. Anguli omnes verrucis obtusis, centraliter ordinatis ornati, caeterum membrana laevis. Massa chlorophyllacea?

Long.	cellular.	=45	μ.
Latit.	cellular.	= 35	μ.
Latit.	apic.	= 21	μ.
Latit.	isthm.	=20	μ.

Hab. prope "Kępnica" in Byczyna.

Pokrewnym jest St. mutilatum Lundell (De Desm. p. 74, Tab. V, Fig. 3).

M. RACIBORSKI.

B. Slaurastrum (sensu strict.) Lundell.

Staurastrum varians nov. sp. Tab. III, Fig. 1.

S. submediocre, diametro quarta, quinta vel sexta parte longius, medio profunde constrictum, sinu acutangulo, amplo. Semicellulae ovales, dorso et ventre concavae, angulis lateralibus subrectis acute rotundatis. Nuclei amylacei singuli. Membrana ad angulos punctato granulata, caeterum laevis.

a) cosmarioides. Tab. III, Fig. a, b, c.

A vertice visum ellipticum, ad apices punctato granulatum, caeterum glabrum.

Long. cellular. $\equiv 34 \mu$. Latit. cellular. $\equiv 29 \mu$. Latit. isthm. $\equiv 12 \mu$. Crassit. corporis $\equiv 18 \mu$.

b) trigonum. Tab. III, Fig. 1a', b'.

A vertice visum trigonum, lateribus convexis, angulis acute-rotundatis.

Long. cellular. $\equiv 34 \mu$. Latit. cellular. $\equiv 26 \mu$. Latit. isthm. $\equiv 12 \mu$.

c) tetragonum. Tab. III, Fig. 1b".

A vertice visum tetragonum, lateribus leviter convexis, angulis rotundatis subrectis.

Long. cellular. $\equiv 33 \mu$. Latit. cellular. $\equiv 24 \mu$. Latit. isthm. $\equiv 12 \mu$.

Formae mixtae: cosmarioides \times trigonum; trigonum \times tetragonum.

Hab. ad locum Kurtkowiec in montibus Tatricis.

Półkomórki owalne, o narożach ostro zaokrąglonych. Część wiérzchołków półkomórki bardziej spłaszczona aniżeli podstawowa. Błona delikatna, bezbarwna, koło naroży ozdobiona kilkoma szeregami punktowatych zgrubień, zresztą gładka.

Pokrewne są St. punctulatum Bréb. i St. regulosum Bréb. Od piérwszego różni się widokiem górnym, t. j. bokami wypukłémi a nie wklęsłémi, od drugiego narożami ostro zakończonemi, od obu błoną gładką jedynie koło naroży zgrubieniami opatrzoną i stosunkiem długości do szérokości.

Gdyby ktoś wierzył jeszcze w wartość systematyczną cech rodzajowych Cosmarium i Staurastrum, ten nie mało zadziwićby się musiał obecnością tylu odmian i form przejściowych u naszego gatunku. U St. varians cechy rodzajowe schodzą do rzędu cech indywidualnych, a nawet u jednego osobnika nie są stałe, jak to formy mięszane wskazują.

S. punctulatum Bréb. (in RALFS Brit. Desm. p. 133, Nr. 20, Tab. XXII, Fig. 1). var. subrugulosum Tab. III, Fig. 13.

S. parvum, paullo longius quam latum, medio profunde constrictum, sinu obtuso, subrectangulo, amplo. Semicellulae ellipticae, dorso et ventre rotundatae, lateribus obtuso-rotundatis. A vertice triangulares, angulis late rotundatis, lateribus concavis. Membrana granulata. Latitudo isthmi dimidiam diametrum transversalem corporis aequat.

> Long. cellular. $= 29 \mu$. Latit. cellular. $= 25 \mu$. Latit. isthm. $= 12 \mu$.

Hab. in Ciężkowice.

Odmiana powyższa łączy w sobie cechy St. punctulatum i St. rugulosum. Od piérwszego różni się półkomórkami széroko-eliptycznemi, od drugiego widokiem górnym (t. j. bokami wklęsłémi). Od obu wyróżniają ją brodaweczki. Te są drobne, tępe, półokrągłe, gęsto rozmieszczone.

Staurastrum pygmaeum Bréb. (in RALFS Brit. Desm. p. 213, Tab. 35, Fig. 26).

forma. Tab. III, Fig. 12.

Long. cellular. $\equiv 30 \mu$. Latit. cellular. $\equiv 28 - 30 \mu$. Latit. isthm. $\equiv 12 \mu$.

Hab. ad "Kępnica" in Byczyna.

S. amoenum Hilse (in Ber. der schles. Gesell. 1865, p. 123).

forma. Tab. III, Fig. 2.

S. parvum, tertia parte longius quam latum, medio leviter constrictum. Semicellulae tetragonae, e basi lata sursum dilatatae, dorso rectae vel medio leviter retusae, lateribus concavis. Angulis superioribus elongato-rotundatis. A vertice visum trigonum, lateribus rectis, aculeis parvis et verrucis apice bidenticulatis ornatis, angulis truncatis.

Long.	cellular.	$= 27 \mu$.
Latit.	apic.	$=20$ μ .
Latit.	basal.	<u>=15 μ</u>
Latit.	isthm.	= 13 μ.

Hab. in Byczyna.

S. blandum Raciborski (Desm. ok. Krakowa p. 16, Nr. 122, Tabl. I, Fig. 9).

S. parvum, diametro tertia parte longius, medio profunde constrictum, sinu amplo rectangulo. Semicellulae obtrapezicae, e basi angusta sursum dilatatae, dorso truncatae vel truncatorotundatae, lateribus rectis, angulis (superioribus) aculeis longis, rectis ornatae. A verticae visae lenticulares, diametro duplo longiores. A laterae visae subcylindricae, medio leviter retusae, ad apices rotundatae. Latitudo isthmi quadrans diametri longitudinalis corporis. Crassitudo corporis dimidia diameter transversalis.

Long. cellular.	== 15 16 μ.
Latit. (sine acul.).	$= 12 - 12.8 \mu$
Crass. cellul.	$= 5.3 - 6 \mu$
Latit. isthm.	<u> </u>
Long. acul.	<u>= 4 - 4·4</u> μ.

Hab. in Chełmek, prope Szczakowa et Ciężkowice, ad Niepołomice.

S. inconspicuum Nordstedt (*Bidrag till kännedomen om sydlingare Norges Desmid.* **pag.** 26 – 27, Nr. 5).

a) typicum (Nordstedt l. c. Tab. I, Fig. 11).

b) abbreviatum nov. var. Tab. III, Fig. 9.

S. parvum, aeque longum ac latum vel paullo longius, dorso retusum lateribus concavis. Semicellulae obtrapezicae, angulis superioribus in cornu breve, "primum extrorsum (vel oblique sursum) directum, extremum repente angustatum et oblique sursum versum, apice truncatum productis," a vertice visae tetragonae, lateribus concavis. Membrana achroa, laevis.

> Long. (c. rad.) = $10 - 11.5 \mu$. Latit. (c. rad.) = $8.4 - 9.5 \mu$. Latit. isthm. = 6.5μ .

Hab. prope Zakopane in montibus Tatricis.

(31)

M. RACIBORSKI.

Widziane z góry półkomórki są ustawione naprzemian jedna pod drugą, tak, że naroża jednéj połówki przypadają na środek boków drugiéj. Odmiana tatrzańska różni się od typowej mniej wydłużonemi narożami, rogów takich, jakie przedstawia cytowany rysunek Nordstredta ona nie posiada. Także co do wielkości znaczna zachodzi różnica.

Staurastrum inaequale Nordstedt (in Nonnulae algae aquae dulcis brasilienses p. 25, Nr. 5).

a) brasiliense (NORDSTEDT l. c. Tab. II, Fig. 9 a, b, d).

b) polonicum Raciborski (in Desm. ok. Krakowa p. 19, Nr. 141, Tab. I, Fig. 12).

S. submediocre, diametro tertia parte longius, profunde constrictum, sinu amplo, semicellulae late ellipticae "sub dorso processibus senis oblique sursum versis, in media parte novenis extrorsum directis, ornatae, processibus omnibus rectis, laevibus, apice bifidis," basalibus paullo minoribus; a vertice visae hexagonae; a basi ipsa visae 9-gonae.

Long. cellul. (sine process.)	<u>= 29</u> µ.
Latit. (sine process.).	$= 22 \mu$.
Latit. isthm.	± 12 μ
Long. proc. bas.	$\pm 5.5 \mu$.
Long. process. dorsal.	<u>= 6·5</u> μ.

Hab. in Ciężkowice.

S. furcatum (Ehrenb.) Bréb.

forma montana.

Semicellulae ellipticae, a vertice tri-vel tetragonae, angulis in procursum brevem, bifurcum productis, aculeis dorsalibus brevibus 6, subulatis. Membrana achroa, glabra.

Long. cellul. $= 26 - 27 \mu$. Latit. cellul. $= 22 \mu$. Latit. isthm. $= 10.5 \mu$. Long. acul. $= 1.6 - 2.4 \mu$.

Hab. in "Smreczynowy staw" in Tatra.

S. senarium (Ehrenbg.) Ralfs (Brit. Desm. p. 216; LUNDELL De Desm. p. 66, Nr. 48). forma tatrica Tab. III, Fig. 7.

Processus hujus formae angulis sexies plures sunt, i. e. in semicellula formae triangularis 18 (6 dorsales, 12 mediani (= bini angulares et bini interangulares), formae quadrangularis 24 (8 dorsales, 16 mediani (= bini angulares et bini interangulares). Processus dorsales crassi, apice furcati vel trifidi. Processus mediani tenues, angulares subulati, interangulares subulati vel furcati. Membrana prope angulos granulis parvis ornata, caeterum glabra.

> Long. cellul. (sine acul.). $= 26 - 29 \mu$. Latit. (sine acul.). $= 24 - 28 \mu$. Latit. isthm. $= 9 - 10 \mu$. Long. process. dorsal. $= 5 - 6 \mu$. Crassit. process. dorsal. $= 2 \mu$. Longit. process. med. $= 2^{\circ}5 - 3 \mu$.

Hab. prope Kurtkowiec in montibus Tatricis.

Pokrewne są S. monticulosum Bréb. i var. bifarium Nordst. Mimo, że cechy odróżniające odmianę tatrzańską od typu, są znaczne pod względem morfologicznym, to przecież sądzę, że mają tylko podrzędną wartość systematyczną. Nobstedt (Bidrag till kännedomen om sydl. Norg. Desm. p. 33) wspomina o daléj sięgającéj zmienności tego gatunku. "I Rab. Alg. Eur. nr. 2325 har jag meddelat en S. furcatum, bland hvilken individer förekomma, som hafva den

Digitized by Google

(32)

ģ

ena halfan lik S. furcatum, den andra lik S. senarium (Ehrenb.) som saledes icke är annat än en form af den förra."

Staurastrum decipiens nov. sp. Tab. III, Fig. 5.

S. perparvum, paullo longius quam latum, medio profunde constrictum, sinu amplo sub. rectangulo, semicellulae elliptico-hexagonae, margine dorsali subplano, angulis lateralibus in processum brevem denticulatum, apice truncatum, aculeis parvis (2-3) praeditum attenuatis, a vertice visae 4-radiatae, radiis modice curvatis, breviter denticulatis, lateribus concavis, espinulosis-Membrana in centro laevis. Latitudo isthmi triens diametri transversalis corporis.

Long.	cellul.		=1	4 μ.	
Latit.	cellul.		=1	7-18	μ.
Latit.	isthm.		=	6 μ.	
Diam.	cell. (a	vertice)	= 2	21 μ.	

Habitu fere est St. subtilis Nordstedt (Algae aquae dulcis et Characeae sandvicenses pag. 16-17, Tab. II, Fig. 1), differt semicellulis non triangularibus, radiis curvatis, lateribus (a vertice) aculeis denticulisque carentibus.

Hab. in "Smreczynowy staw" in montibus Tatricis.

S. gracile Ralfs (Brit. Desm. p. 136, Tab. XXII, fig. 12).

var. nanum Wille (Bidrag til kundsk. om Norges Ferskvandsalger p. 46, Nr. 31, Tab. II, Fig. 31).

Forma tri- et tetragona. Tab. III, Fig. 6.

Long. cellul. $= 17 - 19 \mu$.Latit. (cum process.) $= 26 - 28 \mu$.Latit. isthm. $= 7 \mu$.

Hab. in "Toporowy staw" in montibus Tatricis.

S. Pseudosebaldi Wille (l. c. p. 45, Nr. 29, Tab. II, Fig. 30).

b. gostyniense nov. var. Tab. III, Fig. 10.

S. mediocre, octava parte latius quam longius, medio profunde constrictum, sinu amplo. Semicellulae basi globoso inflatae, dorso convexae, angulis superioribus in radium gracilem, elongatum, leviter incurvum, margine subtiliter denticulatum, apice bi-tridentatum productis, pars basalis inflata serie papillarum duplici transversali ornata; semicellulae a vertice visae triangulares, lateribus concavis, medio verrucis parvis, apice bidentatis ornatis, radiis elongatis, subtiliter denticulatis, in centro laeves.

> Long. cellul. $= 48 \mu$. Latit. cellul. (cum rad.) $= 54 \mu$. Latit. isthm. $= 12 \mu$.

Hab. in "jezioro Sędzińskie" prope Gostyń.

Pokrewne są S. Pseudosebaldi Wille i St. terebrans Nordst. Od piérwszego różni się kształtem półkomórek, w części górnéj zaokrąglonych, a nie prostych, oraz charakterystyczném wydęciem nasady półkomórek. Od drugiego stosunkiem długości do szérokości i innemi drobniejszemi cechami.

S. pseudofurcigerum Reinsch (*Didymidium* (Staur.) pseudofurcigerum Reinsch. Algenflora p. 169, Tab. XI, fig. 2).

Forma tri- et tetragona. Tab. III, Fig. 4.

(5)

(33)

Long. cellul. (cum proc.) $= 43 - 46 \mu$. Latit. cellul. (cum acul.) $= 40 - 43 \mu$. Latit. isthm. $= 18 \mu$. Long. ap. dors. $= 8 - 9 \mu$.

Hab. in Ciężkowice.

Forma polonica differt a forma anglica (COOKE in On some Desm. new to Britain in 1880. Tab. 14, Fig. 1 - 3) sinu fortius ampliato, lateribus (a vertice vis.) rectis non concavis, angulis non angustatis.

Staurastrum cracoviense Raciborski (Desm. ok. Krak. p. 19, Nr. 149, Tab. I, Fig. 11).

S. submediocre, paullo longius quam latius, medio profunde constrictum, sinu acutangulo amplo. Semicellulae hexagonae, dorso subtruncatae vel leviter concavae, angulis superioribus subrectis, lateribus superioribus concavis, inferioribus concavis. A vertice visae triangulares, lateribus rectis, angulis omnibus (6 dorsal., 3 med.) in aculeum firmum, subulatum achroum productis. Membrana prope angulos granulata, caeterum glabra achroa. Latitudo isthmi triens diametri longitudinalis. Latitudo apicis dimidiam fere latitudinem corporis aequat.

Long. cellul. (sine acul.)	<u>=</u> 26 μ.
Latit. cellul. (sine acul.)	$= 24 - 24 \mu$
Latit. isthm.	= 9.5 μ.
Latit. apic.	$= 12 \mu$.
Long. acul. dorsal.	$= 7 \mu$.
Long. acul. med.	= 5·8 μ.
	•

Hab. in Zakrzówek prope Cracoviam.

Pokrewne są St. pseudofurcigerum REINSCH i St. oligocanthum BRÉBISSON (in litt. sec. AR-CHER in Dubl. micr. Club. p. 55—56, 1866; NORDSTEDT Desm. arctoae p. 36, Nr. 37, Tab. VIII, Fig. 39). Od obu różni się narożami uzbrojonemi w kolce długie, szydłowate, bezbarwne.

S. montanum nov. sp. Tab. III, Fig. 11.

S. mediocre, paullo latius quam longium, profundissime constrictum, incisura mediana intus sublineari, extrorsum valde ampliata. Semicellulae e basi subreniformi (plus minusve) oblongo-ellipticae, dorso subrectae, angulis obtusis, non productis, aculeis 3 — 4, rectis subulatis achrois ornatis, dorso instructo processibus binis, validis, granulato-dentatis, apice aculeis (3—4) armatis. A vertice visae trigonae, lateribus rectis medio leviter concavis, angulis aculeatis. Membrana prope angulos denticulis parvis aspera, caeterum glabra, achroa.

Corpus (aculeis exclusis) diametro transversali circiter quarta parte brevius. Latitudo isthmi fere triens diametri transversalis corporis.

Habitu fere S. furcigeri Bréb. differt angulis (non productis) brachiis dorsalibus non bifurcatis, sed aculeis 3 — 4 parvis, subulatis ornatis.

Hab. ad Sieniawa prope Rabka.

Long. cellul. acul. exclus. $= 33 \mu$. Long. cellul. cum acul. $= 35 \mu$. Latit. cellul. sine acul. $= 43 \mu$. Latitudo cum acul. = 45—46 μ . Latit. apic. sine acul. $= 26 \mu$. Latit. isthm. $= 13 \mu$.

OPISY NOWYCH DESMIDYJÓW POLSKICH.

Staurastrum rostratum nov. sp. Tab. III, Fig. 8.

St. mediocre, paullo latius quam longum, medio profunde constrictum, sinu subrectangulo amplo. Semicellulae e basi angusta sursum dilatatae, dorso rotundato convexae, aculeis rectis acutis ornatae, angulis superioribus in processum validum leviter incurvum aculeatum elongatis; lateribus rotundato concavis, denticulatis. A vertice visae triangulares, lateribus subrectis, angulis in processum aculeatum, apice truncatum, aculeis 3 — 4 membrane, elongatis. Area centralis glabra. Membrana crassa, achroa.

Latitudo isthmi quadrans fere diametri transversalis corporis.

Long. sine acul. $= 57 \mu$. Latit. cum process. $= 67 \mu$. Latit. isthm. $= 16 \mu$.

Hab. ad Kępnica in Byczyna.

Najbardziéj pokrewne jest St. Sancti Sebaldi Reinsch. (Algenflora p. 175, Tab. XI, Fig. 1; COOKE in On some Desmids new. Pl. 15, Fig. 14—15), różni się zarówno ogólnym zarysem na widoku głównym i górnym, jak i zgrubieniami błony. Te u gatunku REINSCHA są niskie, w wiérzchołku zębate, u St. rostratum są one natomiast długie zaostrzone, niemal szydłowate. Z tych samych powodów różni się także od St. Sebaldi var. ornatum Nordstedt, St. vestitum Ralfs lub S. proboscideum (Bréb.) Archer.

Euastrum Ehrenb.

(Abh. der Berl. Ak. 1831, p. 82, mut. char; RALFS Brit. Desm. p. 78).

Euastrum crassicolle Lundell. (De Desm. p. 23, Nr. 25).

1. formae edentatae.

a) typicum (Lundell l. c. Tab. II, Fig. 8).

b) Forma semicellulis a latere visis utrinque bicrenatis; crenis basalibus minoribus (Wille Ferkswandsalger fra Nowaja Semlja p. 33, Tab. XII, Fig. 9).

c) minor Tab. IV, Fig. 15.

E. parvum, circiter duplo longius quam latum; semicellulae sursum leviter attenuatae, lobo polari lato, apice subtruncato, medio leviter retuso, (non ut in for. *typica* "emarginato subcordato"). Membrana glabra.

> Long. cellular. $= 19 \mu$. Latit. cellular. $= 10 - 11 \mu$. Latit. apic. $= 7 \mu$. Latit. isthm. $= 7 \mu$. Crass. corporis $= 7.8 \mu$.

Hab. prope Siklawa in montibus Tatricis.

E. crassicolle gatunek łatwy do odróżnienia, dotychczas znajdowany był jedynie na dalekiej północy. LUNDELL opisał go na podstawie okazów znalezionych w okolicy Upsali i Unnaryd, NORDSTEDT przytacza go ze Spitzbergu, WILLE z Nowej Ziemi. Sądząc więc na podstawie dotychczasowych wiadomości, znajduje on w Tatrach południową granicę zasiedlenia. Tutaj widziałem go między mchami i nitkowatemi glonami zwilżanemi wodą Siklawy.

E. inerme (Ralfs) Lundell (De Desm. p. 20, Nr. 15; Euastrum elegans β . inerme Ralfs Brit. Desm. p. 89. a) **Ralfs**ii.

Euastrum elegans β . inerme Ralfs (l. c. Tab. XIV, fig. 7 e).

b) **Rabenhorstii**.

Euastrum-Rabenhorstii Delponte (Specimen desmidiacearum subalp. p. 105, Tab. VI, Fig. 5). c) Lundellii.

Euastrum inerme Lundell (l. c. Tab. II, Fig. 3).

d) cracoviense Raciborski (Desm. ok. Krak. p. 20, Nr. 152, Tab. I, Fig. 13).

E. submediocre, diametro circiter duplo longius, medio profunde constrictum, sinu angustissime lineari. Semicellulae e basi lata sursum angustatae, apice emarginatae, sinu profundo, acutangulo, amplo; lateribus leviter concavis, leviter biundulatis. A vertice visae ellipticae utrimque medio ventricosae. Membrana laevis.

> Long. cellul. $= 36 \mu$. Latit. corpor. $= 19 - 20 \mu$. Crassit. corpor. $= 11 \mu$. Latit. isthm. $= 7.5 \mu$.

Hab. prope Borek fałęcki.

e) aboense.

Euastrum aboense Elfving (Anteckningar om finska Desm. p. 7, Tab. I, Fig. 2).

Euastrum insigne Hassall (Brit. Alg. p. 21; RALFS Brit. Desm. p. 83, Tab. XIII, Fig. 6). a) simplex nov. for. Tab. IV, Fig. 2.

Semicellulae aeque longae ac latae, ventre rotundato convexae, lateribus rotundato concavae, dorso leviter concavae, angulis et medianis et superioribus rotundatis. Latitudo apicis quinta pars diametri longitudinalis corporis.

Hab. in "Toporowy staw."

b) typicum (E. insigne Ralfs l. c.).

E. longius quam latum, angulis rotundatis. Dorsum plano truncatum. Latitudo apicis circiter quadrans diametri transversalis.

c) montanum nov. form. Tab. IV, Fig. 1.

E. diametro duplo longius. Lobi basales leviter emarginati. Dorsum truncatum. Latitudo apicis circiter quarta pars diametri transversalis.

Hab. prope Zakopane, ad "Toporowy staw" (Tatra).

 Long. cellul.
 $= 88 - 96 \mu$.

 Latit. cellul.
 $= 43 - 47 \mu$.

 Latit. isthm.
 $= 11 - 15 \mu$.

 Latit. apic.
 $= 22 - 24 \mu$.

E. Didelta (Turp.) Ralfs (Brit. Desm. p. 84, Nr. 9, Tab. XIV, Fig. 1).

a) typicum (Ralfs l. c.).

Semicellulae quinquelobae, tumoribus 11 in series 4 ordinatis praeditae (4+3+2+2). b) tatricum Tab. IV, Fig. 3.

Digitized by Google

Semicellulae aeque longae ac latae, quinquelobae, tumoribus 9 in series 4 ordinatis praeditae (3 + 2 + 2 + 2). Lobi basales emarginati.

> Long. cellul. = 124μ . Latit. cellul. = 64μ . Crass. cellul. = 36μ . Latit. apic. = 28μ . Latit. isthm. = 22μ .

Hab. in "Toporowy staw" (Tatra).

Euastrum pinnatum Ralfs (Brit. Desm. p. 81, Nr. 4, Tab. XIII, Fig. 1).

a) typicum (RALFS l. c.).

Semicellulae aeque longae ac latae, tumoribus 11 praeditae.

b) intermedium var. nov. Tab. IV, Fig. 4.

Semicellulae quinquelobae, latiores quam longae, tumoribus 7 in series 3 ordinatis praeditae (3 + 2 + 2).

> Long. cellul. $= 105 \mu$. Latit. cellul. $= 67 \mu$. Latit. isthm. $= 17 \mu$.

Hab. prope "Toporowy staw" in montibus Tatricis.

E. humerosum Ralfs (Brit. Desm. Tab. XIII, Fig. 2).

a) genuinum (RALFS l. c.).

b) intermedium nov. var. del. Tab. IV, Fig. 5.

Semicellulae habitu E. affinis Ralfs, tumoribus (ut for. genuina) 7 praeditae (3 + 2 + 2).

Long. cellul. $= 93 - 96 \mu$. Latit. cellul. $= 52 - 54 \mu$. Latit. isthm. $= 16 \mu$.

Hab. ad Niepołomice.

c) affine (E. affine Ralfs l. c. Tab. XIII, Fig. 3).

E. oblongum (Grev.) Ralfs (Brit. Desm. p. 80, Nr. 2).

a) formae genuinae.

Semicellulae tumoribus 7 praeditae (3+2+2).

1. typicum (RALFS l. c. Tab. XII, Fig. a, b).

E. diametro duplo longius; semicellulae e basi lata sursum angustatae, lobi intermedii multo breviores quam basales.

2. subcylindricum Tab. IV, Fig. 14.

E. cylindraceo-oblongum. Semicellulae paullo longiores quam latiores, lobi intermedii plus minus tam latae quam basales.

Long.	cellul.	=	110 μ.
Latit.	cellul.	=	50 μ.
Latit.	isthm.	=	19 μ.
Latit.	lobi inter.	=	19 — 20 µ.
Latit.	lobi basal.	=	21 — 22 µ.
Latit.	apic.	=	31 — 33 µ.

Hab. in Ciężkowice.

3. elongatum (RALFS l. c. Fig. c).

b) Semicellulae tumoribus 9 praeditae (3 + 2 + 2 + 2).

1. oblongiformae Cramer (in Hedwigia II, p. 64, Nr. 5).

2. Lobi intermedii e lobo polari sinu lineari-angusto discreti.

Long. cellul. $= 116 \mu$. Latit. cellul. $= 57 \mu$. Latit. isthm. $= 17 \mu$. Latit. apic. $= 33 \mu$.

Hab. in Sieniawa. Tab. IV, Fig. 13.

(37)

いいようないので、あたなのなどのないないので、ないないで、ないていて、

M. RACIBORSKI.

Euastrum verrucosum (Ehrenb.).

a) typicum (RALFS. Brit. Desm. p. 79, Tab. XI, Fig. 2).

b) intermedium nova forma. Tab. IV, Fig. 10.

Semicellulae dorso leviter concavo, angulis et superioribus et inferioribus minus productis. Incisura mediana extremo ampliata

> Long. cellul. $= 78 \mu$. Latit. cellul. $= 72 \mu$. Latit. isthm. $= 19 \mu$.

Hab. prope Chełmek.

c) coarctatum Delponte (Spec. Desm. subalp. p. 95, Nr. 3, Tab. VI, Fig. 16). Forma polonica (Tab. IV, Fig. 11) vix differt a forma italica.

> Long. cellul. $= 62 - 74 \mu$. Latit. cellul. $= 52 - 57 \mu$. Crassit. cellul. $= 33 - 37 \mu$. Latit. isthm. $= 17 - 18 \mu$. Latit. apic. $= 24 - 28 \mu$. Crass. apic. $= 14 \mu$.

Hab. in Sieniawa prope Rabka.

E. gemmatum Breb. (in Kürz. Phycol. Germ. pag. 134, sec. Aut.; RALFS Brit. Desm. p. 87).

a) typicum (RALFS Brit. Desm. Tab. XIV, Fig. 4).

b) retusiforme Tab. IV, Fig. 7.

Semicellulae trilobatae, dorso leviter retusae. Lobi basales apice leviter concavae. Passim prope Cracoviam.

E. mononcylum (E. gemmatum * mononcylum Nordstedt. De algis nonnullis, praecipue Desmidiaeis, inter Utricularias Musei Lugduno-Batavi p. 8, Nr. 4, Fig. 13). Semicellulae a vertice visae oblongae utrimque tantum medio tumore.

a) capense (Nodstedt l. c.).

Lobuli granulis aculeatis obsessi.

b) polonicum Tab. IV, Fig. 6.

Lobuli granulis parvis rotundatis dense obsessi. Hab. in Chełmek.

Long cellul.	$\pm 45 - 48 \mu$.
Latit. cellul.	<u>= 36 — 39</u> μ.
Latit. isthm.	$= 10.5 - 11.5 \mu$
Latit. apic.	$= 12 - 13 \mu$.
Crass. cellul.	$= 19 - 20 \mu$.

E. divaricatum Lundell (De Desmidiaceis p. 21, Nr. 19).

a) typicum (LUNDELL l. c. Tab. II, Fig. 5).

b) montanum Tab. IV, Fig. 8.

Lobus intermedius aculeo brevi instructus.

Long. cellul. $= 35 \mu$.Latit. cellul. $= 29 \mu$.Crass. corporis $= 14 \mu$.Latit. isthm. $= 6.5 \mu$.Latit. apic. $= 14 \mu$.

Digitized by Google

Hab. prope "Toporowy staw" in montibus Tatricis.

(38)

Euastrum Papilio nov. sp. Tab. IV, Fig. 9.

E. mediocre, 1¹/₂ longius quam latum, medio profunde constrictum, sinu angustissimo lineari. Semicellulae plus minusve semicirculares, paullo supra basin tumore concentrice granulato depresso ornatae, trilobae; lobo polari paullum dilatato, a lateralibus sinu acutangulo discreto, incisura angustissima profunde bilobulato, lobulis apice truncatis, ad marginem granulis nonnulis ornatis; lobis lateralibus trilobulatis, lobulis apice rotundato convexis, ad marginem granulatis. A vertice visae anguste ellipticae, medio utrimque tumore granulato praeditae. Latitudo isthmi triens diametri transversalis corporis. Membrana ad marginem granulis parvis rotundatis ornata.

> Long. cellul. $= 40 \mu$. Latit. corporis $= 26 \mu$. Latit. isthm. $= 9 \mu$. Latit. apic. $= 14 - 15 \mu$. Crass. corporis $= 16 \mu$.

Hab. in Ciężkowice.

Zbliżone przekrojem do *E. divaricatum* Lund. Odróżnia się następującemi cechami: stosunek długości do szérokości u mojego gatunku (3:2), u poprzedniego (5:4); stosunek szérokości do przesmyku u *E. Papilio* (3:1), u *E. divaricatum* (5:1). U ostatniego łata wiérzchołkowa széroko wykrojona, zaokrąglona, kolczastym wyrostkiem uzbrojona, u piérwszego równowąsko wcięta, w wiérzchołku ucięta, nie kolczasta. U tego łata boczna trzy razy wycięta, u tamtego dwa razy tylko. U tamtego błona kolczastemi wypuklinkami pokryta, u mego rzadko brodawkami niskiemi pokryta. Z tych powodów oddzieliłem formę z Ciężkowic, jako osobny gatunek od poprzedniego.

Micrasterias Ag.

(Flora 1827, pag. 642; RALFS Brit. Desm. p. 68).

Micrasterias rotata (Grev.) Ralfs (Annals of Nat. Hist. vol. XIV, p. 259, Tab. VI, Fig. 1). forma monstrosa Tab. V, Fig. 3.

Hab. ad "Bronowice wielkie" prope Cracoviam.

Półkomórki różnie wykształcone, zapewne w skutek wpływów zewnętrznych. Łata wiérzchołkowa jednéj półkomórki w środku głęboko rozcięta. Stosunek szérokości pojedyńczych łat zmieniony. Półkomórka druga przedstawia odmianę pośrednią między *M. rotata* (Grev.) Ralfs a *M. denticulata* Bréb. Od gatunku piérwszego różni się płytkością wcięć oddzielających łatę wiérzchołkową od bocznych, od drugiego nadto szérokością łat podwiérzchołkowych i rzeźbą konturów.

M. Thomasiana Archer (Description 1862, p. 239, Tab. XII, Fig. 1-5).

Gatunek pospolity i zmienny. JACOBSEN (Aperçu syst. et crit. sur les desmidiacées du Danemark p. 187) piérwszy zbadał zmienność cechujących ten gatunek wypuklinek rozmieszczonych u nasady półkomórek. Z pięciu jego odmian widziałem for. 2 ("avec trois petites élévations sphériques"), for. 3 ("avec nodule central et deux élévations obliques") i for. 4 ("avec nodule central et deux élévations bidentées"). Każda z tych odmian występuje bądź o błonie gładkiej (z. membrana laevis), bądź o błonie delikatnie punktowanej (β . membrana subtilissime punctata).

(39)

Micrasterias Halis nov. sp. Tab. V, Fig. 1.

Micr. magna, circiter quarta parte longior quam latior, ambitu late elliptica, profunde constricta, sinu profundo, lineari angustissimo; semicellulae semiorbiculares, quinquelobae, lobis lateralibus sinu profundo, acutangulo, extrorsum ampliato discretis, basalibus angustioribus bilobulatis; lobulis sinu acutangulo, exteriora versus ampliato discretis, apice inciso bifidis; laciniis emarginatis aculeis binis (vel singulis) armatis; lobis intermediis subduplo latioribus inciso bilobis, lobulis similibus ac in lobis basalibus; lobo polari ultra lobos intermedios paullum porrecto ab eis sinu profundo angusto discreto, sursum dilatato, lateribus concavis, dorso convexo, sed in medio subrotundato - emarginato, margine extremo aculeato; semicellulae a vertice visae lanceolatae in utroque mucronatae, medio utrimque tumore rotundato, apice aculeis rectis, validis (4-5) armato instructae, lateribus convexis, margine undulato - crenato, crenae (10-12) aculeis singulis ornatae. Membrana achroa, tenuis, per totam superficiem distincte punctata, prope tumorem basalem glabra, caeterum tumoribus rotundatis, pumilis, apice aculeis armatis praedita.

	Long. cellular. (sine aculeis)	=	200)	210)μ.
	Latit. cellular. (sine aculeis)	=	160)	166	μ.
	Crassit. cellular. (sine aculeis)	=	49	μ.		
	Crassit. corporis (cum aculeis)	=	62	μ.		
	Latitudo isthm.	=	38	μ.		
	Crass. isthm.	=	33	; μ.		
	Latit. lobi basal.	=	36		4 0	μ.
	Latit. lobi interm.	=	61		70	μ.
	Latit. lobi polaris	=	72		75	μ.
-	Sodrivalia mana Control (los		D		7	

Hab. in "jezioro Sędzińskie" prope Gostyń (legit. Dr. A. ZALEWSKI).

Najbardziéj podobnémi do wyżéj opisanego są gatunki *M. apiculata* (Ehrenb.) Menech. i *M. brachyptera* Lundell. Od obu, a zarazem od wszystkich znanych gatunków różni się błoną nierówną, ale niskiemi wypuklinkami opatrzoną. Wypuklinki te są niskie, okrągławe, na wiérzchołku opatrzone kolcem 3-5 µ. długim. Każda półkomórka posiada nadto w środku, nad przesmykiem wypukłość większą, uzbrojoną 4 lub 5 dłuższémi i tęższémi, wyprostowanémi kolcami. Błona na około środkowéj wypukłości jest kolców pozbawioną. Podobnym jest także gatunek przez BULNHEIMA odszukany, *M. fimbriata var. ornata (Hedwigia* 1859, Nr. 4, p. 21), znany atoli jedynie z niedokładnego rysunku (l. c. Tab. II, Fig. 3).

M. fimbriata Ralfs (Brit. Desm. pag. 71, Tab. VIII, Fig. 2).

a) Ralfsii (RALFS l. c. Fig. 2, a, b).

Semicellulae quinquelobae, lobis basalibus angustioribus, bilobulatis, lobulis bifidis sinu subprofundo, obtusangulo, segmentis lobulorum truncatis vel emarginatis, in angulis aculeis elongatis armatis; lobis intermediis duplo latioribus, repetito bilobulatis, lacinulis bifidis, segmentis similibus ac in lobis basalibus; lobo polari prominulo.

b) obtusilobum Tab. V, Fig. 2.

Semicellulae quinquelobae, lobis basalibus angustioribus, bilobulatis, lobulorum angulis obtusis apice medio retuso, aculeis longis 4 armato; lobis intermediis duplo latioribus, repetito bilobulatis, lobulis sinu obtusangulo inter se discretis, caeterum similibus ac in lobi basalibus, lobo polari non prominenti.

Hab. in Tinecia prope Cracoviam.

OPISY NOWYCH DESMIDYJÓW POLSKICH.

Micrasterias Crux-Melitensis (Ehrenb.) Ralfs (Brit. Desm. p. 73, Tab. IX, Fig. 3).

a) membrana laevis.

b) membrana subtiliter punctata.

Hab. in Tinecia.

M. Crux-Melitensis podobnie jak inne gatunki tego rodzaju należy do bardzo zmiennych. Zwrócił na to uwagę BULNHEIM i DELPONTE. Z tego téż powodu RABENHORST łączy gatunek powyższy i *M. furcata* Ralfs (non Ag.) razem. Badając okazy z różnych miejsc, można rzeczywiście liczne formy przejściowe wyśledzić i takowe w okolicy Krakowa do nierzadkich należą.

M. Janejra nov. sp. Tab. V, Fig. 4.

M. parva, late elliptica, diametro paullo longior, medio profunde constrictum, sinu lineari angustissimo. Semicellulae trilobae, lobo polari subcuneato e basi angusta sursum dilatato, dorso concavo, angulis truncato-bidentatis; lobis lateralibus repetito bilobulatis, lobuli aequi latis, sinu acutangulo (vel subrectangulo), non profundo, amplo inter se discretis, segmentiis apice truncatis, bidentatis. Latituto isthmi circiter quadrans diametri transversalis corporis. Crassitudo tertia pars latitudinis corporis. Membrana achroa, tenuis, glabra.

Long. cellul.	Ξ 78 μ.
Latit. cellul.	$= 69 \mu$.
Latit. isthm.	<u>=</u> 16 μ.
Latit. apic.	$= 30 \mu$
Crass. corporis	$= 33 \mu$.
	_ σσ μ.

Hab. prope Szczakowa.

r

Pokrewny do *M. Crux-Melitensis*, z którym (po włączeniu doń *M. furcata* Ralfs) tworzy dobrze ograniczoną i charakterystyczną grupę.

 $\sim\sim\sim\sim\sim$

(41)

Explicatio figurarum.

Tab. I. (X). *

- Fig. 1. Cosmarium elongatum nov. sp. Cellula chlorophyllosa a fronte visa.
- n 2. C. turgidum b. tinecense. Cellula evacuata a fronte visa.
- " 3. C. Cohnii Kirchner. a) Cell. chlorophyllosa; b) cell. evacuata.
- " 4. C. Ralfsii c) montanum. Cell. evacuata.
- " 5. C. Ralfsii b) alpinum, a) a fronte visum, b) a vertice visum.
- " 6. C. Cucumis var. polonica n. var.
- . 7. C. incisum nov. sp. a) cellula chlorophyllosa, c) cell. a latere visa.
- "8. C. subexiguum nov. sp. a) cellula chlorophyllosa, a') cell. evacuata a fronte visa, b) cell. a vertice visa, c) a latere visa.
- , 9. C. elipsoideum b) minor nov. var.
- " 10. C. contractum c) cracoviense nov. var.
- , 11. C. pseudoprotuberans c) alpinum nov. var.
- , 12. C. tatricum nov. sp. b) a latere visum.
- " 13. C. abbreviatum nov. sp.

Tab. II. (XI).

- Fig. 1. Cosmarium circulare a) for. a; a') for. b.
- 2. C. ornatum c) lithuanicum nov. var.
- " 3. C. ornatum d) polonicum nov. var.
- " 4. C. subnasutum nov. sp.
- , 5. C. Meneghinii forma.
- " 6. C. arctoum b) tatricum nov. var.
- " 7. C. prominulum nov. sp.
- " 8. C. subtholiforme nov. sp.
- " 9. C. Turpinii var. elongatum.
- " 10. C. cambricum var. dubium.
- " 11. C. crenatum var. alpinum.
- , 12. C. Turpinii var. gostyniense.

^{*} W téj rozprawie cytowane tablice I, II, III, IV i V mają liczby porządkowe odnoszące się do tomu Pamiętnika: X, XI, XII, XIII i XIV.

Fig. 13. Cosmarium abruptum Lundell.

- " 14. C. conspersum var. elongatum.
- , 15. C. sp.
- n 16. C. holmiense var. saxicolum.
- " 17. C. alatum var. gostyniense.

Tab. III. (XII).

Fig. 1. Staurastrum varians nov. sp. a), b), c) forma cosmarioides, b') forma trigona, b'') forma tetragona.

- " 2. S. amoenum forma.
- , 3. S. hexagonum nov. sp.
- " 4. S. pseudofurcigerum forma.
- , 5. S. decipiens nov. sp.
- , 6. S. gracile var. nanum.
- , 7. S. senarium var. alpinum.
- , 8. S. rostratum nov. sp.
- "9. S. inconspicuum var. abbreviatum.
- " 10. S. Pseudosebaldi var. gostyniense.
- " 11. S. montanum nov. sp.
- n 12. S. pygmaeum forma.
- "13. S. punctulatum var. subrugulosum.
- " 14. S. sexcostatum form. truncata.

Tab. IV. (XIII).

- Fig. 1. Euastrum insigne var. montanum.
 - " 2. E. insigne var. simplex.
 - " 3. *E. Didelta* var. tatricum.
 - " 4. E. pinnatum var. intermedium.
 - " 5. E. humerosum var. intermedium.
 - n 6. E. mononcylum var. polonicum.
 - 7. E. gemmatum var. retusiforme.
 - "8. E. divaricatum var. montanum.
 - " 9. E. Papilio nov. sp.
 - " 10. E. verrucosum var. intermedium.
 - "11. *E. verrucosum* var. coarctatum.
 - , 12. Cosmarium emarginulum var.
- "13. E. oblongum var. oblongiforme b.
- "14. E. oblongum var. subcylindricum.
- " 15. E. crassicolle var. minor.

Tab. V. (XIV).

- Fig. 1. Micrasterias Halis nov. sp.
 - " 2. M. fimbriata b) obtusilobum nov. var.
 - " 3. M. rotata forma.
 - " 4. M. Janejra sp. nov.
 - " 5. Hyalotheca dissiliens b) tatrica nov. var.
 - " '6. Aptogonum caelatum for. polonica.

(44)

Fig. 7. Desmidium quadrangulare b) acutilobum nov. var.

" 8. Cylindrocystis tatrica nov. sp.

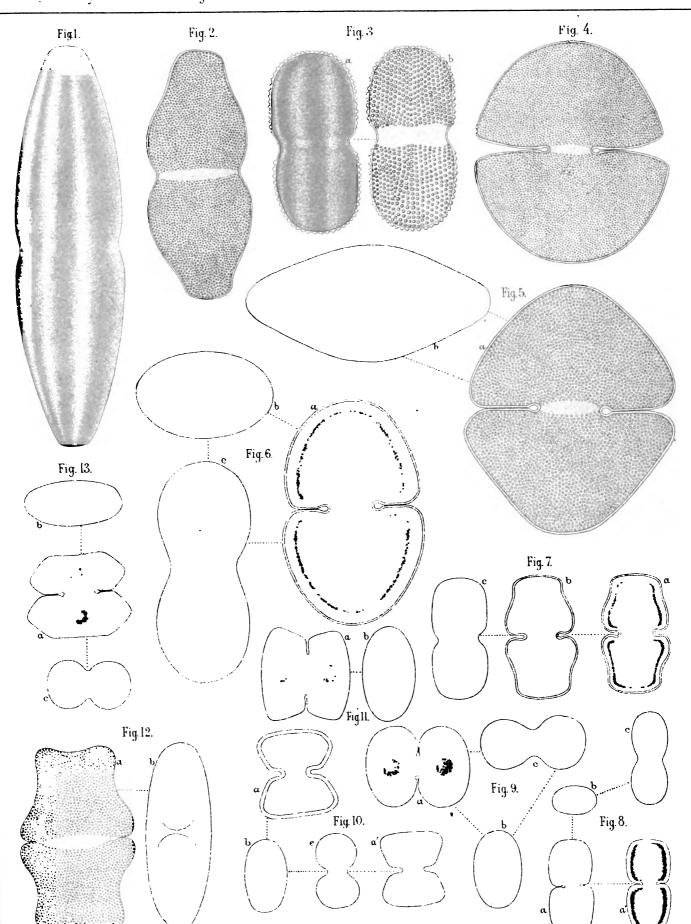
" 9. Gonatozygon Brébissonii b) vulgaris.

" 10. G. Brébissonii c) tatricum nov. var.

" 11. Penium minutum var. genuinum.

, 12. P. polonicum nov. sp.

Pamiętnik Wydz.M. Akad Umiej w Krakowie. Tom X.

Mikeciberaki adraton

Litter M Salua w Krakowie

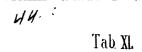
Fig.1. Cosmarium elongatum. 2. C. turgidum b. tinecense. 3. C. Cohnii. 4. C. Ralfsii c. montanum. 5. C. Ralfsii b. alpinum. 6. C. Cucumis var. polonica. 7. C. incisum. 8. C. subexiguum. 9. C. elipsoidum. 10. Cosmar. contractum. 11. C. pseudoprotuberans. 12. C. tatricum. 13. C. abbreviatum. 2

Digitized by Google

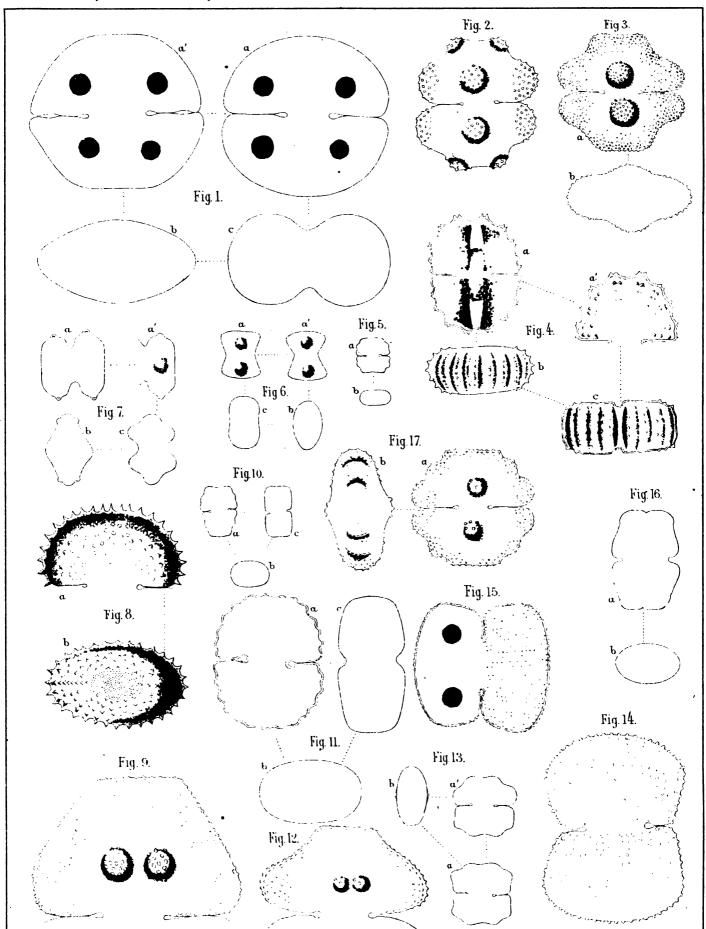
Tab XI

44-'

Pamietnik Wydz.III. Akad. Umiej w Krakowie. Tom X.

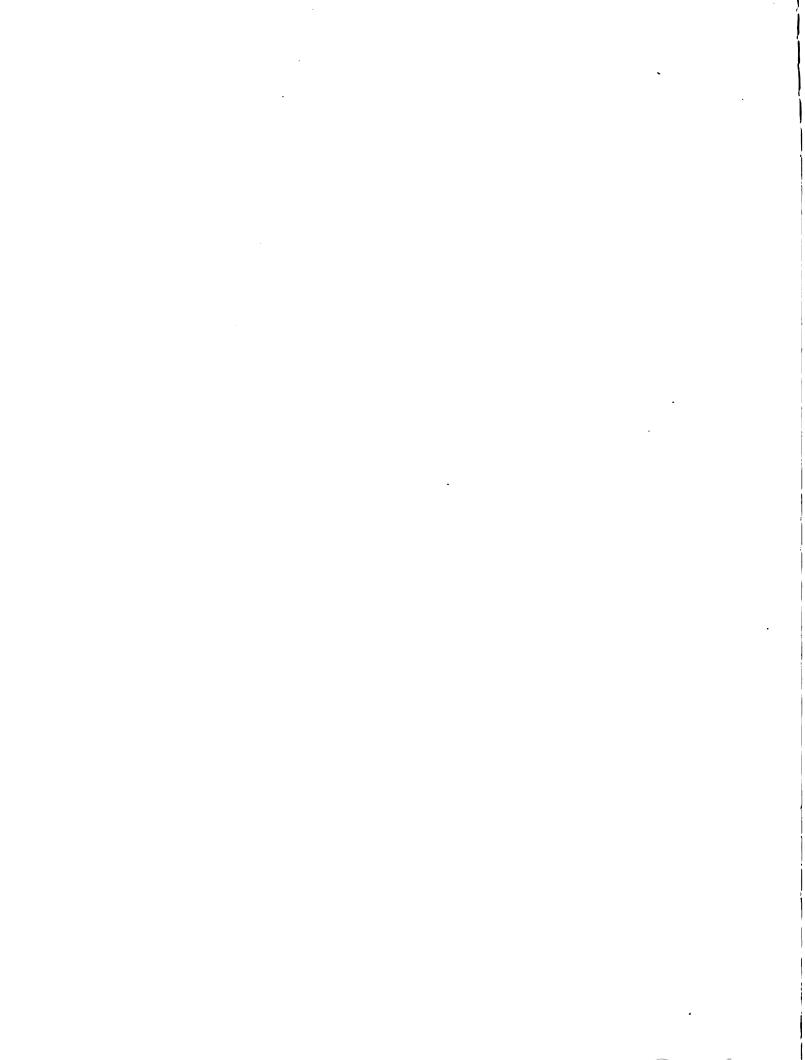

MRaojloraki, ad nat d-1

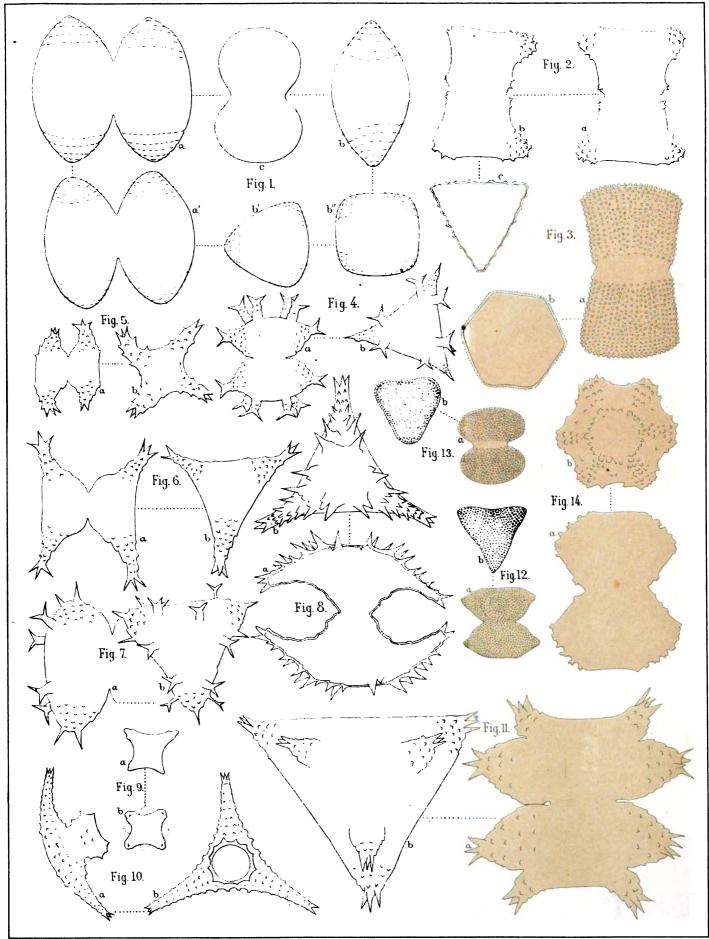
Litogr. M.Salba w Frakowie.

Fig. 1. Cosmarium circulare._2. C. ornatum c. lithuanicum._3. C. ornatum d. polonicum._4. Cosm: subnasutum._ 5. C. Meneghinii._6. C. arctoum b tatricum._7. C. prominulum._8. C. subtholiforme._9. Cosmar. Turpinii var. elongatum. 10. C. cambricum var. dubium._11. C. crenatum var. alpinum._ 12. C. Turpinii var: gostyniense._13. Cosmar. abruptum._ 14. C. conspersum var. elongatum._15. C. sp._16. C. holmiense var. saxicolum._17. C. alatum var. gostyniense._ 100gle

Digitized by

Pamiętnik Wydz.III. Akad. Umiej w Krakowie. Tom X.

MRaciborski ad nat del.

Litegr. M.Salba w Frakowie

Fig.I. Staurastrum varians. 2. S. amoenum. 3. S. hexagonum. 4. S. pseudofurcigerum. 5. Staurastrum decipiens. 6. S. gracile var. nanum. 7. S. senarium var. alpinum: 8. S. rostratum. 9. S. inconspicuum var. abbreviatum. 10. S. pseudosebaldi var. gostyniense. 11. S. montanum. 12. S. pygmaeum. 13. S. punctulatum var. subrugulosum. 14. S. sexcostatum form. truncata. . .

. . .

. .

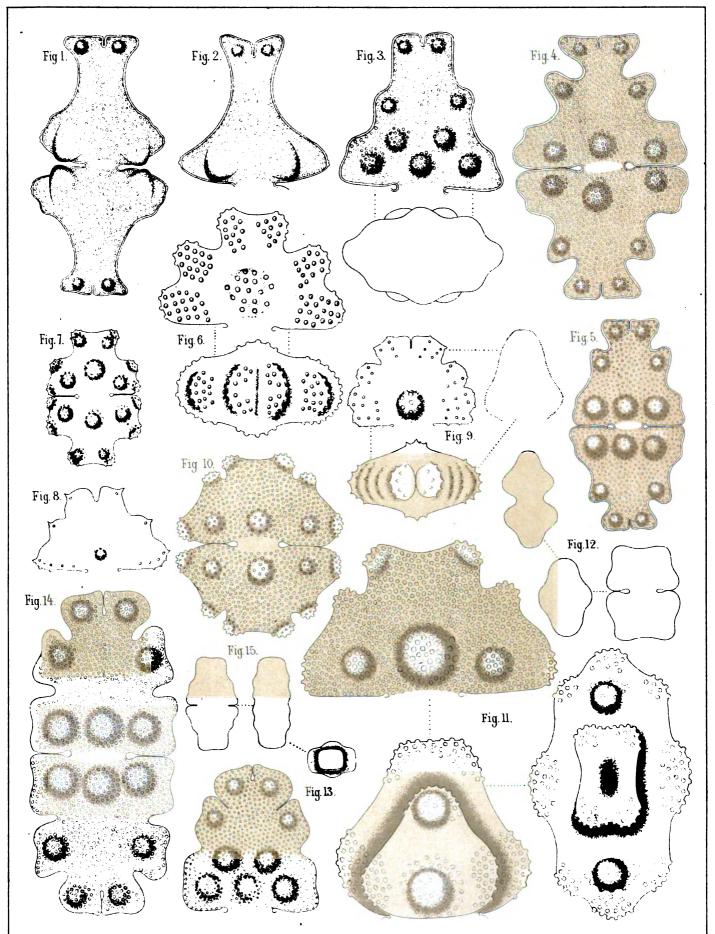
.

·

-

. .

×

M.Raziberski, ud nat dei

Litegr M Salba w Krak, wee

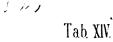
Fig.I. Euastrum insigne var. montanum.__ 2. E. insigne var. simplex._3. E. Didelta var. tatricum.__ 4. E. pinnatum var. intermedium._ 5. E. humerosum var. intermedium._6. E. mononcylum var. polonicum.__ 7. E. gemmatum var. retusiforme.__ 8. E. divaricatum var. montanum._9. E. Papilio._10. E. verrucosum var. intermedium.__11. E. verrucosum var. coarctatum.__ 12. Cosmarium emurginulum. 13. Euastrum oblongum var. oblongiforme b._ 14. E. oblongum var. subcylindricum.__ 15. E. crassicolle var. minor.__ Digitized by

Pamiętnik Wydz.III. Akad. Umiej w Krakowie. Tom X.

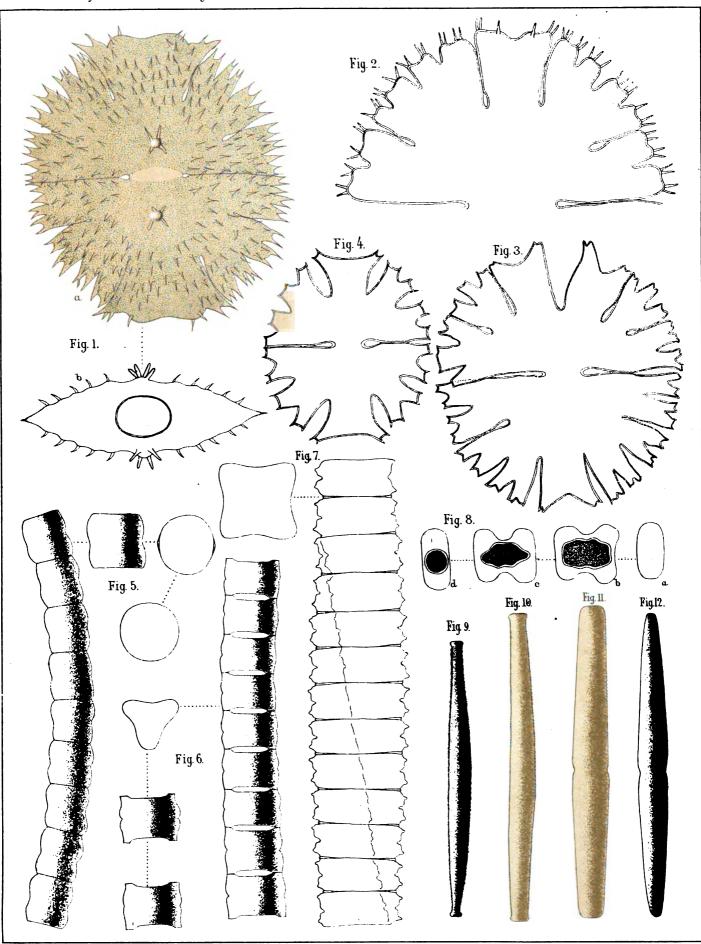
Vard.

÷

.

Pamietnik Wydz.III. Akad Umiej w Krakowie. Tom X.

MReciborski, ad nat del.

Litogr. M.Salba w Krakowie.

Fig.1. Micrasterias Halis._2. M. fimbriata b. obtusilobum._ 3. M. rotata._ 4. M. Janejra._ 5. Hyalotheca dissiliens b. tatrica._ 6. Aptogonum caelatum for. polonica._ 7. Desmidium quadrangulare b. acutilobum._8. Cylindrocystis tatrica._ 9. Gonatozygon Brebissonii c. tatricum...10. G. Brebissonii b. vulgaris._11. Penium minutum var genuinum...12. P. polonicum._ ١

Digitized by Google

ेर

